

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Torsdag den 3. oktober 2002 kl. 17.30

Dagsorden:

526/02	Aktivering af ledige kontanthjælpsmodtagere
497/02	Lokalplanforslag Svanevej
501/02	Forstærkede cykelbaner
500/02	Busfremkommelighed på strækninger
504/02	Tillæg 1 til byfornyelsesbeslutning for Saga-karreen
505/02	Tillæg 2 til byfornyelsesbeslutning for Saga-karreen
516/02	Cykelparkering ved Israels Plads
510/02	Lokalplanforslag Grønrisvej
520/02	Vandforsyningsplan 2001
521/02	Redegørelse for fjernvarmeforsyningen
517/02	Ændring af direktion
508/02	Godkendelse af statusrapport
506/02	Indstilling om ny politikredsinddeling
507/02	Indstilling om ny politilovgivning
514/02	Redegørelse om Eliteidrætten
511/02	Forslag om drift af Fælledbadet
512/02	Boldklubben Union
513/02	Udtræden af DBC Medier A/S
502/02	Ændring af status for Børnehuset Rødkilden
503/02	Ændring af skoledistrikter
518/02	Praksisplan for diagnostisk radiologi
527/02	Studietur til Wien
522/02	Medlemsforslag vedrørende demenspolitik
492/02	Medlemsforslag vedrørende førstehjælpskurser
525/02	Medlemsforslag om tilsyn med privatskoler
523/02	Rokering i udvalg
524/02	Midlertidige valg
509/02	Salg af vejareal
515/02	Bygningsrenovering

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har til aftenens møde modtaget afbud fra Mogens Lønborg, Peter Skaarup og Taner Yilmaz. Sidstnævnte er syg, og derfor har Den Socialdemokratiske Gruppe bedt om, at der indkaldes en suppleant for Taner Yilmaz. De foranstående suppleanter har meldt lovligt forfald, hvorfor Karin Schlichting, der er rette stedfortræder, indkaldes. Jeg kan oplyse, at betingelserne for indkaldelsen er opfyldt. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til det? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Jeg kan til gengæld oplyse, at Karin Schlichting ikke er ankommet til Rådhuset endnu, så derfor er det af rent symbolsk karakter, at man rejser sig, det behøver man ikke.

(Forsamlingen rejste sig)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Så er der en dagsorden til mødet i aften på 29 sager, hvoraf 2 skal behandles for lukkede døre. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Jeg har fået et forslag om, punkt 1-27 behandles under ét med henblik på, at nogle godt vil nå en fodboldkamp, men det kan vi ikke gøre. Jeg vil slet ikke sige, hvem det er, henvendelsen er kommet fra.

1) BR 526/02. Aktivisering af ledige kontanthjælpsmodtagere

Indstilling om, at klage til Indenrigs- og Sundhedsministeriet over praksis i forbindelse med aktivisering af ledige kontanthjælpsmodtagere besvares som foreslået i vedlagte brev.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

2) BR 497/02. Lokalplanforslag Svanevej

Indstilling om, at forslag til lokalplan for området begrænset af Svanevej, Falkevej, Ørnevej og Nordre Fasanvej vedtages med henblik på offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalpresse, at den foreslåede dialogstrategi bestående af planens hjemmeside og en lokal udstilling samt et borgermøde, tilrettelagt som et orienteringsmøde, tiltrædes, samt at bemærkningen i lokalplanforslaget om IT-Højskolen udgår.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

3) BR 501/02. Forstærkede cykelbaner

Indstilling om, at der anlægges forstærkede cykelbaner i Jernbane Allé fra Bogholder Allé til Vanløse Allé, samt at der gives en kapitalbevilling på 2,0 mio. kr. til gennemførsel af projektet, og at midlerne anvises på Vej & Parks Anlægsramme konto 2.22.3 Vejanlæg.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

4) BR 500/02. Busfremkommelighed på strækninger

Indstilling om, at der gennemføres ombygning og nyetablering af stoppesteder i Amagerbrogade samt forbedringer af visse stoppesteder på det kommende A-busnet, som beskrevet i denne indstilling, og at der gives en kapitalbevilling på 2,0 mio. kr. til etablering af de beskrevne projekter på Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, Vejanlæg).

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

5) BR 504/02. Tillæg 1 til byfornyelsesbeslutning for Saga-karreen

Indstilling om, at det af SBS Byfornyelse udarbejdede forslag til tillæg 1 til byfornyelsesbeslutningen for "Saga-karreen", der omfatter nedrivning af Viktoriagade 5 – efter høring af berørte ejer og lejere – nu vedtages endeligt i henhold til lov om byfornyelse § 9, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at afholde de med tillægget til byfornyelsesbeslutningens gennemførelse forbundne udgifter, samt at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at overtage ejendommen og til at sælge den, såfremt den nuværende ejer ikke kan gennemføre erstatningsbyggeri eller grundsalg. (Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Det her tillæg, som omhandler Viktoriagade 5, er en trist og egentlig ret absurd sag. Det handler om en ejendom, et hus, faktisk et pænt lille hus, som indgår i det, der hedder en bevaringsværdig sammenhæng.

Ejendommen skulle/skal byfornys. Det besluttede Borgerrepræsentationen i 1997. Det skulle være en opfordringsejendom, altså en ejendom, hvor ejeren selv stod for ombygningerne, og projektet endte med at blive prissat til ca. 11.000 kr. pr. m².

Et halvt år efter, at arbejdet går i gang, foråret 2002, opdager ejeren, at ejendommen er i en meget dårligere stand, end han troede. F.eks. er der i tidens løb fjernet bærende vægge, så nu er ejendommen ikke specielt stabil, eller sagt på dansk: Den er ved at falde sammen.

For mig at se er det ganske enkelt absurd, at man kan lave en førregistrering, der lever op til byfornyelsesbeslutningen i 1997, en detailprojektering, der leder frem til et godkendt projekt i efteråret 2001, uden at det opdages, at ejendommens stabilitet ikke er særlig god. Der er noget, der er gået fuldstændig galt i denne sag.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg, at Enhedslisten helst så huset bevaret, men det er heller ikke nogen hemmelighed, at det ser ikke ud til at være muligt, og det beklager vi dybt. Til gengæld mener vi, at kommunen med hele sagsforløbet i baghovedet burde gå ind og sikre, at der faktisk kommer nybyggeri på den grund, der ender med at være tom, i Viktoriagade 5. Det ville også give mulighed for, at kommunen kunne sikre, at det ikke bare blev vildt dyre ejerboliger, der kom, men lejeboliger. Derfor foreslår vi, at kommunen råder over ejendommen Viktoriagade 5.

En råde-over ville også give mulighed for at overveje, om grunden f.eks. skulle bruges til offentlige institutioner. Se, vi er jo nogle – jeg tror, det gælder alle – der har den opfattelse, at der mangler daginstitutionspladser på Vesterbro, og at kommunen derfor med lys og lygte leder efter mulige byggegrunde.

Familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen er ikke interesseret i Viktoriagade 5. Der er nemlig andre udbygningsmuligheder i kvarteret, siger man. På de flestes pladser, går jeg ud fra, ligger der også et notat, som er kommet på forespørgsel fra Enhedslisten, der belyser de mange andre udbygningsmuligheder på Indre Vesterbro. Det er ikke så mange. Eskildsgade 9-11 nævnes, det vil absolut være en fornuftig mulighed. Så er der Brune Kødbý, den dobbelte kalvehal, og det kan man sige ret meget om.

Det er interessant, at der åbenbart kun er behov for én daginstitution til på Vesterbro indtil 2005, så er behovet løst, det fremgår af notatet. Den institution skal være stor og fritliggende. Hvis det er så vigtigt, og det er det, at bygge nye institutioner, skaffe nye pladser på Vesterbro, hvorfor så ikke overveje at indpasse en mindre enhed i et byggeri på Viktoriagade 5? Hvorfor satse på et prestigeprojekt i Kødbýen, som ikke er specielt egnet til det, som kan bruges meget bedre til at skabe et børnekulturelt center?

Hvorfor ønsker familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen ikke at bruge den mulighed for at lave en mindre enhed i Viktoriagade 5? Den mulighed ønsker vi, der skal kunne være, også for en nærmere diskussion. Derfor vil jeg indtrængende opfordre til, at man stemmer for, at der rådes over ejendommen Viktoriagade 5.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg skal starte med at sige til Enhedslisten, at vi godt kan stemme for et forslag om råde-over i forhold til Viktoriagade 5.

Så vil jeg sige, at jeg er glad for, at Enhedslisten er med på, er aktiv i at finde byggegrunde, finde byggemuligheder på Vesterbro, fordi vi ved jo, at det er et af de kvarterer, en af de bydele, hvor det er allerallersværest at finde byggegrunde. Derfor er der blevet nedsat en task force nu mellem bygge- og teknikforvaltningen og familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, som skal finde de her byggegrunde.

Jeg kan se af de brevvekslinger, der har været, at Jens Johansen tidligere har interesseret sig meget for at finde byggegrunde på Vesterbro, og jeg er glad for, at Enhedslisten nu også går meget aktivt ind i det, fordi det er der brug for. Der er også brug for flere pladser end de pladser, man kan få, hvis man indretter Måltidets Hus til en idrætsbørnehave. Om Enhedslisten så vil være med til det, ved jeg ikke, men der er i hvert fald brug for pladser ud over det.

Når forvaltningen har sagt, at Viktoriagade 5 er en dårlig idé, så er det først og fremmest begrundet i, at sådan som sagen lå, så har ejeren sagt, at han vil bygge der. Det vil sige, at det udelukker, at man kan gøre det.

Hvis det bliver en råde-over, så har man mulighed for at revurdere det. Men den foreløbige vurdering fra familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen er, at uanset at man dispenserer, så vil man kun kunne få 50 pct. udeareal. Man har altså ikke de sidste 12 år opført daginstitutioner, hvor man ikke har et stort udeareal. Man har lavet én institution for nogle år siden, hvor man havde 75 pct. udeareal, men man har ikke lavet en institution, hvor man kun har 50 pct. udeareal.

Det er en misforståelse, hvis man læser det, der står i indstillingen, sådan, at vi siger nej til Viktoriagade 5, fordi der er tilstrækkeligt med byggegrunde på Vesterbro til at bygge andre steder, for det er der ikke. Det er jo netop derfor, vi har lavet den task force. Vi forsøger på alle mulige måder at være kreative og finde løsninger.

Ud over det nævnte Måltidets Hus, som jo altså ikke er tilstrækkeligt, er der Eskildsgade. Så bliver der tænkt i at lave udflytterbørnehaver i Ørestad på Amager. Det har vi diskuteret så sent som på vores udvalgmøde i går aftes. Der er lavet en arkitektkonkurrence omkring husbåde, og vi ser meget gerne andre kreative forslag, og vi er glade, hvis Enhedslisten også vil gå aktivt ind i at hjælpe med at finde nogle grunde.

Ole Hentzen (C): Jeg skal bare for en ordens skyld sige, at De Konservative naturligvis ikke stemmer for råde-over. Så er det meddelt til Enhedslisten.

Men magen til hykleri fra familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren skal man da lede længe efter. Der står jo på tryk, kære borgmester, at der ikke er behov for nogen institution på Vesterbro før i 2005. Det kan man da ikke løbe fra. For ellers må borgmesteren gå herop og sige, at forvaltningen skriver falsk. Enten lyver borgmesteren fra talerstolen, eller også skriver forvaltningen falsk, og det er vi nødsaget til at vide. Fordi den næste grund på Vesterbro kommer snart. Der bliver nemlig en nedrivning i forbindelse med en andelsboligforening ved Hvide Hest, hvor der er en ganske stor grund. Men hvis forvaltningen fastholder, at der ikke er behov for institutionspladser på Vesterbro før i 2005, ja, så skal vi jo vide det.

Men borgmesteren står og siger ét her, og forvaltningen siger noget andet, så kan vi ikke få at vide, hvem det er, der ligesom taler for, om der skal bruges eller ikke? Vi kender jo alle sammen ventetiderne, vi kender alle sammen ventetidene, og der er der noget, der tyder på, at forvaltningen sådan set måske ikke taler helt i overensstemmelse med det ønske, der har været her i Borgerrepræsentationen, om, at ventetiden måske skulle nedsættes ved, at der blev etableret nogle børneinstitutioner.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er der ikke flere i 1. runde. Vi går til 2. runde.

Mikkel Warming (Ø): Jeg ved ikke, om det var det værste hykleri, jeg har oplevet fra denne talerstol, jeg ved heller ikke, om det var tæt på, men hykleri var det ikke desto mindre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Det, der siges i det notat, vi alle sammen nu har fået udleveret, er, og det kan der så være noget rigtigt i, at en stor, selvstændig institution i 4 etager vil kræve så meget udeareal, at det ikke kan lade sig gøre.

Men derudover afvises det fuldstændigt at lave en mindre enhed, afvises fuldstændigt, for det er man ikke interesseret i, også fordi der er så mange andre gode udbygningsmuligheder. Det er, hvad der står i det notat, som bygge- og teknikudvalgsmedlemmerne har fået udleveret, og som, så vidt jeg har kunnet vurdere, også ligger rundt omkring på pladserne.

Og så er det bare, man må spørge: Når nu vi alle sammen er så interesserede i, og det er vi, at få skabt flere institutionspladser på Vesterbro, hvorfor ønsker familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen så ikke at tage den fugl, der er i hånden, nemlig muligheden for at lave en mindre enhed i stueetagen på et byggeri i Viktoriagade 5, men siger: Nej, vi vil meget hellere lave et prestigebyggeri i Brune Kødbø? for det er jo det, man reelt siger.

Og så bare lige om, hvem der er konstruktiv og hvornår: Det er nogle år siden, Enhedslisten Vesterbro inklusive undertegnede indleverede en længere liste over mulige byggegrunde til den daværende familie- og arbejdsmarkedsborgmester. Det er bare om, hvem der er konstruktiv og hvornår. Det vil den daværende familie- og arbejdsmarkedsborgmester også kunne bekræfte, hvis Bo Asmus føler trang til at få det bekræftet.

Men hvorfor ikke tage fuglen, der er i hånden, i stedet for at vente på en eller anden Kødbøfugl, der er på taget og formentlig ikke engang dér?

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jamen jeg tror da gerne, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget vil tage den fugl, der er i hånden, hvis man kan finde en løsning på det, så man kan få et tilstrækkeligt udeareal. Og det var jo det, jeg sagde, da jeg var oppe sidste gang, at problemet her er, at der kun til trods for dispensationer kan laves et udeareal på 50 pct. af det, kravene er. Det plejer Enhedslisten ikke at være villig til at dispensere fra.

Vi har i forbindelse med andre byggerier forsøgt at tænke kreativt, bl.a. i Viktoriagade 26, hvor man har lavet en institution på 4 etager, hvor man har forsøgt at lave legeplads både udenfor og på taget.

Jeg vil gerne bekræfte det, jeg sagde før, at vi gerne vil kigge på det, hvis det bliver en råde-over institution igen. Det vil jeg gerne anbefale forvaltningen og udvalget, at vi gør, fordi vi har brug for institutioner på Vesterbro, og vi har brug for pladser.

Så er der så her fra bygge- og teknikforvaltningen et notat, som er delt rundt, og det citerede Ole Hentzen også fra, hvor man fra FAF's side på det her møde skulle have tilkendegivet, at der ikke er behov for yderligere daginstitutioner på Vesterbro. Jeg vil klart sige, at det ikke er min opfattelse. Det er heller ikke den opfattelse, vi er blevet bibragt af forvaltningen i udvalget.

Der er behov for udbygning af institutioner på Vesterbro. Vi har bedt forvaltningen om med lys og lygte at prøve at være kreativ i samarbejde med bygge- og teknikforvaltningen og finde byggemuligheder. Jeg har nævnt en række af de forslag, der er kommet frem, man kan kigge på Måltidets Hus, man kan se på huludfyldninger i karreer, når muligheden opstår, og det kan man også gøre i forbindelse med Viktoriagade 5 og se, om man kan få en løsning på udearealet. Man kan kigge på udflytterbørnehaver, man kan kigge på husbåde.

Men det er meget nødvendigt, at der bliver gjort en indsats, og jeg vil meget gerne modtage også den støtte, som både Mikkel Warming og Ole Hentzen kan give i den forbindelse.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Borgmesteren fortsætter i sin argumentation med at blande tingene sammen. Han taler fortsat, som om vi havde foreslået, at hele Viktoriagade 5 blev til én daginstitution i 4-4½ etage. Det ville nemlig kræve et udeareal, der formentlig ikke ville kunne lade sig gøre på en for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

nuftig måde i et gårdanlæg, der mildest talt ikke er særlig godt. Det kommer vi tilbage til under næste punkt.

Men det, der er det absurde set fra mit synspunkt, er, at som det fremgår på side 2 i det notat, vi har fået, at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen ikke er interesseret i at etablere en mindre enhed forstået som en enhed i de underste etager, der jo kræver mindre udeareal. Det er man ikke interesseret i, ikke på grund af udearealet, men fordi det ikke er hensigtsmæssigt, fordi der er andre udbygningsmuligheder. Er det en måde at argumentere på?

Der er det, man kan sige, at der bør man holde fast i fuglen i hånden i stedet for at vente på en tåbelig Kødbifugl på taget.

Ole Hentzen (C): Jeg synes, at familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren går ud over den grænse for populisme, som man ikke kan skride over, hvis man også skal være en smule saglig. At begynde at sammenligne eventuelle husbåde i Sydhavnen beliggende på Vesterbro som kommende daginstitutionsområder, som det, der ligesom måske kunne være spændende og med store udenomsarealer. Jeg ved ikke, hvad man forestiller sig. Skal de have svømmeveste på hele banden for at have tilstrækkelige udenomsarealer ved husbådene?

Her siger vi eksakt: Din forvaltning har, kære borgmester, på skrift tilskrevet vores forvaltning om, at der er brug for én institution frem til 2005, og vi gider ikke snakke med jer i øvrigt, hvis de får den ene, så er alt behov dækket på Vesterbro.

Det bliver da selvfølgelig rart, at man kan det, fordi så kunne vi alle sammen gå ud til vores vælgere og sige: Hør her, der er ikke nogen problemer med pasningsgaranti eller noget som helst på Vesterbro, for borgmesteren skal kun bruge én institution mere, så er alt i orden indtil 2005.

Vi ved jo bare alle sammen, at det passer jo ikke, det passer jo ganske simpelt ikke. Så med den hersens seriøsitet, som vi sådan set gerne vil udøve også i Bygge- og Teknikudvalget for med en vis værdighed hver gang at kunne undersøge, om et friareal, der opstår gennem nedrivninger, skal stilles til rådighed for et potentielt daginstitutionsbyggeri, må der altså være en vis seriøsitet til stede også hos borgmesteren.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 3. runde.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Det er lidt fantastisk, at man skal høre på, at der er grænser for troværdighed og demagogi i den sag, der er rejst her, når man betænker, at det, der er grundlaget for de meget ophidsede indlæg, er et mødereferat, som er uddelt. Det er et mødereferat, hvor der har deltaget en repræsentant for familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, og det refererer bygge- og teknikforvaltningen så.

Jeg kan sige, jeg har lige fået bekræftet af min direktør, at den medarbejder, som sidder med det her, ikke kan genkende det her mødereferat. Det er ikke rigtigt, at der ikke er behov for yderligere udbygning på Vesterbro. Som jeg sagde i tidligere indlæg, så er det heller ikke den opfattelse, som Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget er blevet bibragt. Der er behov for grunde, der er behov for institutionsbyggeri på Vesterbro, også ud over, hvad man kan opnå ved at bruge Måltidets Hus til en idrætsinstitution.

Så lad det hermed være slået fast, at vi vil meget gerne, og det vil jeg godt gentage igen, vi vil meget gerne være med til at se på Viktoriagade 5. Men hidtil har sagen jo været sådan, at ejeren har meddelt, at han selv vil bygge, og med den indstilling, der lå, så har man jo ikke mulighed for at gå ind og gøre det. Nu bliver der så stillet forslag om, at det skal være en råde-over. Så får man muligheden. Det forslag støtter SF, fordi vi mener, der er behov for flere institutioner på Vesterbro, og vi er glade, hvis der er andre, der vil være med til at støtte det arbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Borgmester **Søren Pind**: Jeg havde ikke tænkt mig at blande mig i det her interne slagsmål mellem SF og Enhedslisten tilsat lidt konservativt krydderi. Men jeg bliver altså nødt til at sige, at når borgmester Bo Asmus Kjeldgaard i 3. runde af denne debat går op og gør opmærksom på, at noget, der står i indstillingen, er forkert, hvad han ikke har meddelt mig noget som helst om i forhold til den behandling, der har været i Bygge- og Teknikudvalget, så må jeg sige, så bliver jeg naturligvis dybt, dybt forbløffet. Det har været en indgående del af disse drøftelser.

Jeg kan ikke sige andet end, at det, der har været forelagt for Bygge- og Teknikudvalget, var de informationer, som er fremgået af debatten. Det har jeg ikke nogen umiddelbar fantasi til at forestille mig, at bygge- og teknikforvaltningen skulle trække tilbage.

Så jeg er mildest talt forvirret på et højere plan, og jeg er forbløffet over, at det sker i 3. runde af en debat.

I øvrigt kan jeg naturligvis kun anbefale, at man stemmer for sagens indstilling, således som den foreligger, og ikke for det ændringsforslag, som er stillet af Mikkel Warming.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Til Søren Pind: Borgmesteren for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget går ikke op og påpeger, at noget af det, der står i en indstilling, er forkert. Det, der står i indstillingen, er rigtigt, at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen ikke har vurderet grunden attraktiv. Det skyldes, at der ikke kan etableres et tilstrækkelig stort udeareal.

Det, jeg påpeger, er, at der ligger et referat, omdelt på bordene i dag, fra et møde, hvor der har deltaget en embedsmand fra FAF, som har meddelt, at der ikke er yderligere institutionsudbygningsbehov på Vesterbro før 2005. Jeg går her på talerstolen for at meddele, at jeg lige har konfereret med min administrerende direktør, som har meddelt, at vi ikke kan genkende den udtalelse. Det er heller ikke det, Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har fået oplyst i de utallige drøftelser, vi har haft om institutionsudbygningsbehovet på Vesterbro.

Så der er altså ikke noget galt i indstillingen, men der er noget galt i det referat, hvor en medarbejder fra FAF bliver citeret.

Ole Hentzen (C): Jeg ved ikke rigtig, hvem jeg skal adressere det her til, fordi ud over borgmesteren sidder der altså 10 medlemmer i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Jeg beder sådan set hvert enkelt af de medlemmer være opmærksom på, at det samarbejde, som vi sådan set alle har lagt op til, at der skulle være for, at vi kunne opfylde vores institutionskrav, må bygge på en vis dybde og en vis seriøsitet.

Når vi i vores udvalg beder om oplysninger af vores forvaltning, herunder besvaret skriftligt fra den øverste direktør, vi overhovedet har ud over vores administrerende, at der er foregået forhandlinger på det niveau, som man normalt forhandler med naboadministrationen på, så lægger vi naturligvis disse oplysninger til grund for vores videre behandling, vi kan ikke andet.

Men det kan Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget åbenbart ikke. De får åbenbart oplysninger, som de først skal til at spørge på: Er der seriøsitet overhovedet i disse skriftlige oplysninger, vi får, eller er der ikke? Er de udfærdiget på et tilstrækkelig højt niveau? Kan man være sikker på, at den administrerende direktør har clearet det med borgmesteren, fordi han agter at sige noget på talerstolen, som ikke er i overensstemmelse med det, man forelægger på skrift?

Det er en ganske alvorlig sag, vi har her, og jeg er sikker på, at den vil blive forfulgt begge steder, også i Bygge & Teknik, fordi det er klart, at den hænger pludselig på vores øverste chef, Jens Ole Nielsen. Han beskriver her noget, som af borgmesteren bliver anført er decideret forkert. Det er overordentlig ubehageligt, hr. borgmester, og jeg håber, at udvalget forfølger sagen. Det er Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, jeg tænker på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Abderrahman Ben Haddou (D): Nu skal jeg ikke røbe for meget om vores hemmeligheder i Økonomiudvalget, men det her ligner en fagborgmesterkrig, som vi ofte oplever i Økonomiudvalget, synes jeg nok.

Det, jeg siger om denne her sag, er, at jeg kan ikke rigtig herfra vurdere, hvem der har talt sandt eller forkert om de formelle eller halvformelle møder, der er foregået mellem bygge- og teknikforvaltningens og familie- og arbejdsmarkedsforvaltningens embedsmænd.

Men der er én ting, der er sikker: Uanset om en embedsmand har sagt, at vi på Vesterbro kun mangler én daginstitution, jamen så passer det simpelt hen ikke, og det er os politikere, der bestemmer, det er ikke embedsmændene.

Så sent som op til forhandlingerne i forbindelse med budgettet for 2003 ja, der stod det jo meget klart og tydeligt for alle budgetaftalepartnere, det kan SF også bekræfte, at vi alle sammen var enige om, at der var kolossalt behov for daginstitutioner, især på Vesterbro.

Så uanset hvem der har sagt hvad af embedsmænd, så tror jeg nok, at langt de fleste partier her i Borgerrepræsentationen er enige om, at der skal bygges mere end én daginstitution på Vesterbro.

Med hensyn til den her daginstitution undrer det mig, at Enhedslisten står fast ved, at der skal bygges en daginstitution det her sted, fordi i min tid som medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget var det netop Enhedslisten, der gang på gang stod fast ved de her krav, der stilles for, at man kan bygge en daginstitution, det vil sige friarealer osv., osv.

Vi har oven i købet haft et par sager, hvor Enhedslisten nærmest var ved at stoppe bygning af daginstitutioner, netop fordi de ikke levede helt op til de krav, der stilles. Jeg tror oven i købet, at det kan vores tidligere familie- og arbejdsmarkedsforvaltnings borgmester også bekræfte.

Så alt i alt synes jeg, at det virker underligt, at Enhedslisten står fast ved, at der skal bygges en daginstitution et sted, som ikke lever op til kravene om friareal osv., osv. Det er det, der er afgørende.

I den sammenhæng kunne jeg godt tænke mig at få bekræfter heroppefra af familie- og arbejdsmarkedsforvaltningens borgmester, om det er rigtigt og korrekt hundrede procent, at der ikke kan leves op til de krav, hvis man fastholder at bygge en daginstitution i den bygning. Det vil jeg gerne have bekræftet engang.

Mikkel Warming (Ø): Det er åbenbart ikke selve byfornyelsessagen, der er gået galt her, for den er i øvrigt gået meget galt, den er så forsvundet lidt i det andet.

Der er noget galt, når man kan skrive i et notat til Bygge- og Teknikudvalget, at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen har tilkendegivet, at det task force-forum, som vi har hørt så meget om, har tilkendegivet og i den aktuelle anledning bekræftet, at der frem til primo 2005 vil være behov for yderligere én børneinstitution på Vesterbro, og vi så får at vide nu, at dette ikke er korrekt. Der er nogle, der må kigge lidt på, hvordan det kan være.

Det, Bo Asmus Kjeldgaard ikke har svaret på, er – og det også lidt til Ben Haddou, hvor han så end er gået hen ... derovre – at vi mener ikke, at man skal bygge en fuld institution i 4 etager her, fordi det vil give udeproblemer, problemer med friarealet. Vi mener, at det er mærkeligt, og det undrer os såre, at man afviser muligheden for at lave en mindre enhed i f.eks. stueetagen, eventuelt 1. sal, som nødvendigvis udløser et mindre friarealkrav, fordi institutionen er mindre.

Det undrer os, at man bare siger, at dette ikke er hensigtsmæssigt, og der er andre udbygningsmuligheder, når disse andre udbygningsmuligheder handler om én fornuftig grund og én ganske ualmindelig ufornuftig mulighed i Kødbyen. Det undrer os, og det er derfor, vi gerne vil have råde-over, bl.a. for, at man kan tænke sig lidt om igen.

Så er problemet, jeg ville oprigtigt talt gerne – jeg ved godt, at det kan jeg ikke forvente, fordi hans taletid er brugt – at FA-borgmesteren havde svaret på, hvorfor det ikke er hensigtsmæssigt at lave små enheder, f.eks. i stueetagen, fordi det svar har jeg ikke fået efter at have spurgt om det 3 eller 4 gange.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg vil sige, at politikken i forhold til de små enheder hidtil har været, at det er meget, meget dyrt at bygge små enheder. Jeg vil gerne igen bekræfte, at jeg synes, at vi skal se på den sag igen i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, men man må se i øjnene, at jo mindre enhederne bliver, og jo mere specielle de bliver, jo dyrere bliver det.

Fra SF's side er vi villige til at bruge flere penge på at lave den slags specialbyggerier bl.a. på Vesterbro, men man må bare se i øjnene, at det bliver altså meget, meget dyrere pr. plads, og det synes jeg også er vigtigt at have med i sagen.

Det er på den baggrund, tror jeg, nu har jeg jo ikke siddet og instrueret den pågældende medarbejder, og jeg har slet ikke skrevet referatet, men jeg tror, det er på den baggrund, at medarbejderen har sagt, at det ikke er hensigtsmæssigt med de små enheder.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Hensigtsmæssigheden er altså prisen. Så fristes man til at spørge: Hvorfor så Måltidets Hus? for hvis noget bliver dyrt at indrette til daginstitution, så er det sågu da dér.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Sådan må man ikke tale herfra.

Thor Grønlykke (A): Det er en meget spændende debat, synes jeg som medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, fordi det ikke er nogen debat, vi har haft i udvalget, heller ikke om de små institutioner, som Bo er oppe og fortælle om. I lyset af, at vi har en meget alvorlig mangel på daginstitutionspladser på Vesterbro, så er det selvfølgelig også en relevant debat at få, som Bo også har sagt.

Derfor vil vi på baggrund af det her noget problematiske notat tage sagen op i udvalget, sammen med borgmesteren, lader det til. Vi har jo ikke tidligere været fornærede, når vi har skullet betale for daginstitutionspladser. Vores pladser har ikke været billige, kan man sige, i hvert fald dem, jeg har været med til at lave i min tid i udvalget.

Derfor mener jeg også, at der er god grund til at tro, at der måske ville være muligheder for at finde nogle af de pladser, vi så grelt mangler på den her måde, og derfor ser vi frem til den drøftelse i udvalget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu hedder »Bo« her i salen »Bo Asmus Kjeldgaard«.

Jens Johansen (F): Som ordfører i byfornyelsessagen skal jeg sige, at vi kan stemme for Enhedslistens forslag om råde-over.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"At kommunen råder over ejendommen Viktoriagade 5."

Ændringsforslaget blev forkastet med 37 stemmer imod 14.

For stemte F og Ø.

Imod stemte A, V, B, O, C og D.

Herefter blev indstillingen godkendt.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

6) BR 505/02. Tillæg 2 til byfornyelsesbeslutning for Saga-karreen

Indstilling om, at det af SBS Byfornyelse udarbejdede forslag til tillæg 2 til byfornyelsesbeslutningen for "Saga-karreen" - der omfatter gennemførelse af et konkret projekt til fælles gårdanlæg for karreen inden for en maksimeret bevillingsramme på 14.360.000 kr. plus moms og en ændret afgrænsning af gårdanlægget mod Maria Kirkeplads, herunder af adgangen til kirkens bageste dør – efter høring af berørte ejere og lejere nu vedtages endeligt i henhold til lov om byfornyelse § 9, samt at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at afholde de med tillægget til byfornyelsesbeslutningens gennemførelse forbundne udgifter indenfor en maksimeret bevillingsramme på 14.360.000 kr. plus moms. (Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Nu skal Borgerrepræsentationen så slå en sløjfe på en af de tåbelige byfornyelsessager, der er vedtaget i forbindelse med byfornyelsen på Vesterbro, Sagakarreen. Det ville være fristende at repetere hele sagsforløbet, men det vil jeg lade være med, dog blot sige, at det, Saga-karreen handler om i al korthed, er historien om, hvordan kapital og spekulation får sin vilje.

En ejer har en række ejendomme langs Vesterbrogade, herunder den gamle Sagabiograf. De forfalder gennem en årrække. I stedet for at få ejeren til at holde sine ejendomme ved lige, så skræddersyr kommunen et byfornyelsesforslag og en lokalplan, så det passer til ham, så han kan rive det ned, han vil, og bygge det nye, han vil, inklusive en meget stor og lang, grim facade på Vesterbrogade og en parkeringskælder, der daglig skaber farlige situationer i trafikken.

At samtidig et bredt flertal, Socialdemokrater og borgerlige – de sidder dernede og hygger sig, hovedaktørerne – højt og flot blæste på alle indsigelserne fra mange tusinde vesterbroere, var vel at forudse i den sag, et lærestykke i, hvem der bestemmer i et kapitalistisk samfund.

I forbifarten fik det samme flertal i Borgerrepræsentationen markeret, at hegn på Maria Kirkeplads var en ganske glimrende måde at håndtere de sociale problemer, der er på Maria Kirkeplads, på.

I dag skal gårdanlægget så godkendes. Når vi ikke stemmer imod, så skyldes det, at der et eller andet sted er minimale forbedringer i forhold til de eksisterende forhold, f.eks. på Maria Kirkeplads, hvor en bueløsning betyder forbedrede adgangsforhold til kirken, hvad der altså ikke var før, og at der langt hen ad vejen er tale om et kompromis i karreen.

Når man så læser indstillingen og ser indsigelserne, så er der en enkelt indsigelse, der springer i øjnene. Det er en advokat Jordan, der om nogen har fået det, som advokaten gerne ville have det, i Sagakarreen, som søreme har en indsigelse. Denne advokat mener, at affaldscontainere og cykelstativer i advokatfirmaets gård vil ødelægge gårdmiljøet, og derfor skal de fjernes.

Man kunne spørge, om det måske var en klient, der kunne få øje på det, eller skæmmes det udsigten fra advokatkontoret? Den placering, der foreslås, hvis jeg ellers kan læse kort, er så i de fælles opholdsarealer. Det er simpelt hen for langt ude.

Bemærkningen i indstillingen fra SBS Byfornyelse om, at man vil optage forhandlinger herom, går jeg stærkt ud fra – hør nu efter, borgmester – jeg går stærkt ud fra, at bemærkningen fra SBS Byfornyelse i indstillingen om, at man vil optage forhandling med advokat Jordan om at flytte affaldscontainere og cykelstativer fra advokatens gård ud i de fælles arealer, kun er en høflig bemærkning, for virkelighed går jeg ikke ud fra, der er tale om.

Vi mener grundlæggende, at Sagakarreens byfornyelse er en skandale, som for eftertiden vi stå som et ret grimt eksempel på Socialdemokraters og borgerliges eftergivenhed over for pengene.

Sven Milthers (F): Jeg skal også undlade at gennemgå det lange sagsforløb, der har været her, men jeg vil godt sige, at når man kigger på det lidt med nye øjne, så kan man blive forbløffet over, hvor lang tid det har taget, og man kan blive forbløffet over de mange uskønne momenter, som det jo hedder på nudansk, der har været i denne sag, dårlige forløb med enkelte grupper i karreen osv., osv., osv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Vi kunne også være fristet til at stemme imod, fordi der netop har været disse mange uheldige episoder undervejs, men gør ligesom Enhedslisten: Noterer os, at der trods alt er visse forbedringer, specielt efterhånden i processen. Så derfor erkender vi, at vi ikke kan stemme imod dette projekt.

Men det er altså ikke, fordi vi synes, det fortjener efterfølgelse at køre processen på den måde. Og vi mener, at det, der blev trukket frem af Mikkel Warming om afsondring af sociale problemer på Maria Kirkeplads, er et meget godt eksempel på de holdninger, der har ligget bag dele af de grupper, der har arbejdet med det her projekt.

Men som sagt, vi erkender altså, at der er visse forbedringer nu, og går ud fra, at der også bliver en fornuftig håndtering i det forløb, der nu skal til at være – hvis ellers der er nogen, der gider høre efter, hvad jeg siger. Så jeg vil altså sige, at vi ender nok med at stemme for denne her, men altså med konstatering af, at man simpelt hen kokser rundt i det med dårlige løsninger på de sociale problemer, der er på Vesterbro.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Inden jeg giver Ole Hentzen ordet, så skal jeg bede om, at man sætter sig på sine pladser. Der er meget, meget uro.

Ole Hentzen (C): Det skal bare være en enkelt replik til udvalgsmedlemmet Mikkel Warming, som jo så udmærket ved, men alligevel føler anledning til her fra talerstolen at udpensle en enkelt indsigelse vedrørende renovationens placering i en gårdsanering, at det ligesom skal være udslagsgivende for hele sagens bedømmelse.

Må jeg dog sige til Mikkel Warming og til resten af forsamlingen, at det blev behandlet seriøst på udvalgets møde. Der var et enigt udvalg, der sagde, at selvfølgelig skulle der ikke ske nogen ændring af renovationens placering.

Jeg synes, det havde klædt Mikkel Warming også at citere den beslutning fra udvalget, sådan så forsamlingen også havde vidst det.

Jens Johansen (F) deltog ikke i behandlingen af punktet.

Indstillingen blev godkendt.

=====

7) BR 516/02. Cykelparkering ved Israels Plads

Indstilling om, at Linnésgade mellem Vendersgade og Frederiksborggade ombygges, så der kan etableres 191 cykelparkeringspladser, at der på Frederiksborggade udfor Israels Plads ligeledes etableres 72 cykelparkeringspladser, at der midlertidigt opstilles 333 cykelstativer på Israels Plads i forbindelse med afslutningen på metroarbejderne, og indtil de planlagte Torvehaller realiseres, samt at der gives en kapitalbevilling på 2,0 mio. kr. til etablering af ovennævnte cykelparkeringspladser (konto 2.22.3, Vejanlæg) under Vej & Parks anlægsramme. Bevillingen udformes som en udgiftsbevilling på 2,8 mio. kr. og en indtægtsbevilling på 0,8 mio. kr. svarende til Ørestadsselskabets økonomiske bidrag. (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Dansk Folkeparti ønskede følgende tilført beslutningsprotokollen:

"Dansk Folkeparti kan tilslutte sig indstillingen, men er af den opfattelse, at man i forbindelse med etableringen af cykelparkeringspladser også foranlediger, at der sørges for løbende renholdelse ved cykelparkeringerne, herunder også fjernelse af hensatte og stjålne cykler."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

=====

8) BR 510/02. Lokalplanforslag Grønrisvej

Indstilling om, at forslag til lokalplan "Grønrisvej" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, at indsigelsesfristen sættes til 2 måneder, at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalaviser, samt at den foreslåede dialogstrategi bestående af planens hjemmeside, en lokal udstilling samt et borgermøde i form af et orienteringsmøde vedtages. (Økonomiudvalget og Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

9) BR 520/02. Vandforsyningsplan 2001

Indstilling om, at forslag til Vandforsyningsplan 2001 endeligt godkendes. (Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

10) BR 521/02. Redegørelse for fjernvarmeforsyningen

Indstilling om, at nærværende "Redegørelse for fjernvarmeforsyningen i Københavns kommune for perioden 1999-2001" tages til efterretning. (Miljø- og Forsyningsudvalget)

Redegørelsen blev taget til efterretning.

=====

11) BR 517/02. Ændring af direktion

Indstilling om, at direktionen i Miljø- og Forsyningsforvaltningen fremover består af den administrerende direktør og direktørerne for henholdsvis Københavns Energi og Miljøkontrollen. (Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

12) BR 508/02. Godkendelse af statusrapport

Indstilling om, at statusrapporten for Københavns Kommunes integrationsindsats 2001 godkendes, at statusrapporten for Københavns Kommunes integrationsindsats 2002 ikke udarbejdes, at der i fremtiden udarbejdes konkrete målsætninger og resultatkrav, samt at rapporten dækker såvel 2001 som 1. halvdel af 2002. (Det Rådgivende Integrationsudvalg)

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: I Det Rådgivende Integrationsudvalg har vi ønsket at styrke integrationsarbejdet. Det har også givet sig udslag i den statusrapport, som ligger her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Udvalget har gjort meget ud af kritisk at vurdere, hvad der sker i de enkelte forvaltninger og de enkelte udvalg, så vi har fået en rapport, som vi kan bruge til noget. Sagt på jævnt dansk, så har det været vigtigt for udvalget, at vi kommer væk fra alle de flotte ord, som vi jo har vedtaget, og nu sætter konkret handling bag de flotte ord.

Fordi vi har vedtaget en flot integrationspolitik i år 2000, og det var så meningen, at vi med den her statusrapport skal se, hvordan det går.

Hovedanbefalingen i rapporten er, at de enkelte udvalg nu skal opstille konkrete målsætninger for forslagene. Det er den eneste mulighed for at føre politikken ud i livet og for bagefter at evaluere den. Det er nu op til de enkelte forvaltninger og de enkelte borgmestre og de enkelte udvalg at sikre, at det arbejde kommer i gang.

Jeg vil også sige her, at det er en styrke, at der er kommet en følgegruppe op at stå, og den er kommet til at fungere godt med repræsentanter for samtlige forvaltninger. Jeg ved, at følgegruppen selv er i gang med at lave et oplæg om, hvordan den kan blive mere synlig. Men det afgørende er altså også, at den følgegruppe får politisk opbakning, at de forskellige borgmestre ved, at den eksisterer, hvem der sidder i den fra deres egen forvaltning, og at udvalgene er aktive i arbejdet.

At der nu bliver opstillet konkrete målsætninger, som det anbefales, er afgørende, specielt i personalepolitikken. Vi har en målsætning om, at personalesammensætningen i Københavns Kommune skal afspejle befolkningssammensætningen, og skal den føres ud i livet, så skal der opstilles konkrete målsætninger i hver forvaltning. Det er hver enkelt forvaltnings udvalgs ansvar, og det er også borgmestrenes ansvar, at det bliver gjort. Så jeg håber, at både udvalg og borgmestre vil følge arbejdet og vil følge anbefalingerne, når vi har godkendt rapporten.

Indstillingen blev godkendt.

=====

13) BR 506/02. Indstilling om ny politikredsinddeling

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen meddeler Justitsministeriet, at Københavns Kommune kan tilslutte sig forslaget til en sammenlægning af København, Frederiksberg og Tårnby politikredse, samt at Borgerrepræsentationen meddeler Justitsministeriet, at Københavns Kommune kun delvist kan tilslutte sig en ændret struktur for lokalnævne, idet udpegningen af kommunale repræsentanter for Københavns Kommune bør ske efter reglerne i retsplejelovens § 115, stk. 2, således at antallet efter det nuværende indbyggertal fastsættes til 6 kommunale repræsentanter.
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Carl Christian Ebbesen (O): I Dansk Folkeparti er vi modstandere af sammenlægningen af de her 3 politikredse. Det er vi, fordi vores nærpolti ikke har åbent om natten. Det gør, at der bliver læn- gere for politiet ud til yderområderne, og det giver utryghed for lokalbefolkningen. Derfor har vi tænkt os at aflevere denne protokolbemærkning, og det er:

»Dansk Folkeparti er modstander af en sammenlægning af Frederiksberg, Københavns og Tårnby Politikredse. Dansk Folkeparti frygter, at denne sammenlægning betyder en centralisering, der vil gå ud over den lokale politibetjening af borgerne. En centralisering af politikredsene vil betyde, at der er over 600.000 indbyggere i den nye politikreds. Det er vores håb, at Folketinget vil afvise denne på- tænkte centralisering af politiets arbejde.«

Indstillingen blev godkendt med 41 stemmer imod 6.

For stemte A, V med undtagelse af 4 medlemmer (Heidi Wang, Karin Nørgaard, Jesper Schou Hansen og Michael Rosenmark), F, B, Ø, C og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Imod stemte 3 medlemmer af V (Heidi Wang, Karin Nørgaard og Michael Rosenmark) og O. Jesper Schou Hansen (V) undlod at stemme.

Dansk Folkeparti ønskede følgende tilført beslutningsprotokollen:

"Dansk Folkeparti er modstander af en sammenlægning af Frederiksberg, Tårnby og København politikredse. Dansk Folkeparti frygter, at denne sammenlægning betyder en centralisering, der vil gå ud over den lokale politibetjening af borgerne. En centralisering af en politikreds betyder, at der er over 600.000 indbyggere. Vi har et håb om, at Folketinget vil afvise den påtænkte centralisering af politiets arbejde."

Dansk Folkeparti ønskede, at en udskrift af beslutningsprotokollen sendes med høringssvaret til Justitsministeriet.

=====

14) BR 507/02. Indstilling om ny politilovgivning

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen meddeler Justitsministeriet, at Københavns Kommune ikke har bemærkninger til forslaget til en ny politilovgivning.
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, ganske kort. Som man kan se af sagsfremstillingen, så er vi et par stykker i udvalget, der har taget forbehold. Det var på daværende tidspunkt ikke helt klart, hvad forbeholdet gik ud på. Det havde vi ikke kunnet få oplyst bagudtil. Det fremgår nemlig ikke af de papirer, der ligger til selve sagsbeskrivelsen.

Men det, der er udgangspunktet, er, at Advokatrådet har lavet et høringssvar, og det handler om politiets udvidede adgang til at gå ind i en lejlighed eksempelvis, ikke fordi man efterforsker personen, men fordi man vil bruge vinduet og f.eks. filme ud af vinduet. Det er Advokatrådet eksempelvis meget betænkeligt ved.

Derudover ligger der også en problematik omkring erstatningsansvar, hvordan det forholder sig i forhold til retsplejelov plus almindelig lovgivning.

Så derfor, vi vil ikke tvinge forsamlingen til at stemme om noget, som I ikke har haft en chance for at læse for så vidt, da det ikke er indgået i sagsfremstillingen. Men jeg er sikker på, at Hellen Hedemann og undertegnede, og jeg håber da også, at Karin Storgaard vil være med til at lave en fælles bemærkning om, at vi lægger betydelig vægt på det indhold, der er i Advokatrådets høringssvar, og at det bliver sendt med sagen videre til ministeriet.

Indstillingen blev godkendt.

Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Dansk Folkeparti ønskede følgende tilført beslutningsprotokollen:

"SF, Ø og O kan tilslutte sig indstillingen, men er af den opfattelse, at høringssvaret fra advokatrådet skal tillægges vægt."

Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Dansk Folkeparti ønskede, at en udskrift af beslutningsprotokollen sendes med høringssvaret til Justitsministeriet.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

15) BR 514/02. Redegørelse om Eliteidrætten

Indstilling om, at redegørelsen om "Eliteidrættens vilkår i Københavns Kommune" med de i indstillingen anførte forslag til ændringer tiltrædes, samt at tilføjelserne om udnyttelse af primetime konsekvent ændres fra: "Det skal være muligt at indgå særaftaler på de enkelte idrætsanlæg, så eliten – i begrænset omfang – får adgang til idrætsfaciliteterne i primetime på lige fod med børn og unge" til "Det skal være muligt at indgå særaftaler på de enkelte idrætsanlæg, så eliten – i begrænset omfang – får adgang til idrætsfaciliteterne i primetime såfremt disse ikke benyttes af børn og unge i det tidsrum".
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Borgmester **Martin Geertsen**: Den helt kolossal store interesse, som er fulgt i kølvandet på den redegørelse, som vi skal tage stilling til nu, vidner jo om, at eliteidrætten, uanset om det er her eller uden for disse tykke mure, altid har og altid vil være omgivet med en vis interesse. Mange steder har man kunnet læse, at redegørelsen har været imødeset med spænding, og der er også ting i denne debat i aften, som jeg vil imødeset med meget stor spænding.

Redegørelsens handlingsplan rummer nogle kortsigtede, men også nogle langsigtede forslag til, hvordan vi sådan her fra politisk side kan medvirke til at gøre vilkårene bedre for vores eliteidrætsudøvere.

Da det bliver alt for omfattende for mig at kommentere alle de forslag, som der er med, så har jeg valgt at koncentrere mig om et enkelt af handlingsplanens sådan mere radikale forslag, ikke i partimæssig forstand, men i sådan mere principiel forstand, nemlig forslaget til nye idrætsanlæg. Når jeg har valgt at koncentrere mig om det, så skyldes det en fornemmelse af, at det især er her, at en masse mennesker ser en fare lure. Altså skal eliten fremover favoriseres på breddens bekostning?

Samtidig må man vel også betragte idrætsfaciliteterne som et af redegørelsens store kerneområder.

I sidste nummer af DIF's blad Idrætsliv omtales et japansk idrætsanlæg. Idrætsanlægget, et såkaldt fleksibelt idrætsanlæg, kan klare fra 7.000 til 36.000 tilskuere. I dagligdagen fungerer det som en del af lokalsamfundet og bl.a. med det lokale foreningsliv som nogle af brugerne. Jeg synes, det er indlysende, at det er i sådan nogle baner, vi bør tænke.

Der er desværre bare den lille – i anførselstegn – hage ved det, at den type idrætsanlæg er dyre, de er rigtig dyre. Jeg tror også efterhånden, at samtlige politiske partier, måske med en enkelt undtagelse, og så dog alligevel, har nævnt, at Københavns Kommune ikke alene har mulighed for at finansiere de kommende store idrætsbyggerier. Men det skal ikke afholde os fra at have en vision for området, og derfor betragter jeg også redegørelsens forslag som en eller anden form for idealliste, der hele tiden skal holdes op mod idrættens andre ønsker. Her spiller behovet for renovering jo også helt naturligt ind.

Hvis der nu i nær fremtid blev mulighed for at bygge en stor idrætsfacilitet, hvad var det så, vi skulle vælge: et superligastadion, et svømmestadion, en lokal idrætshal eller en multiarena?

Her synes jeg faktisk, det er vigtigt, at vi bevarer fokus på den del af idrætspolitikken, der fokuserer på faciliteter, der gavner såvel elite som bredde. Personligt har jeg et stort ønske om, at der inden længe kan skabes økonomisk og politisk grundlag for at opføre en multiarena med plads til i omegnen af 10.000 tilskuere, vel vidende, at den facilitet vil koste omkring en kvart milliard kroner og dermed kræve ekstern finansiering.

Jeg ved også godt, at det umiddelbart ser ud som en meget voldsom prioritering af eliten. Men jeg ser sagen som mere nuanceret end som så, for det drejer sig ikke kun om at skaffe faciliteter til at dyrke idræt, men også til at overvære idræt. København er jo en by i vækst internationalt, men også nationalt får byen stadig større betydning.

Derfor mener jeg faktisk også, at det er helt naturligt, at vi fremover arbejder på at have værtskaber for store idrætsbegivenheder. Derfor en opførelse af en multihal ikke et fravalg af bredden, lige-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

som opførelsen af et nyt skuespilhus heller ikke er et fravalg af amatørteater. Det er derimod et tilvalg af publikum.

Nu er det jo første gang, at vi i Borgerrepræsentationen har elitens vilkår på dagsordenen, og uden at tænke over det er vi altså også i færd med at betræde nogle helt nye stier. Jeg synes, det klæder os at erkende, at Københavns Kommune har et helt særligt ansvar, ikke bare over for vores eliteudøvere, men også over for deres klubkammerater, deres trænere, ledere, sponsorer og ikke mindst publikum.

Mona Heiberg (A): Redegørelsen om eliteidrætten er et godt grundlag for det videre arbejde i kommunen og også i organisationerne og klubberne.

Vi er meget tilfredse med den udvikling, som vores beslutningsforslag har betydet, bl.a. med den brede tilslutning og de mange synspunkter fra partierne, for der er naturligvis ikke kun ét svar og én løsning på fremtidens elitepolitik og klubberne.

Jeg har sagt det før, og jeg gentager det gerne, at Socialdemokraterne vil elite sammen med breddeidrætten. Elite og folkeidræt er ikke hinandens modsætninger, men meget ofte hinandens forudsætninger. Det ses i klubberne, at børneinteressen for udvalgte idrætsgrene, når der er VM og EM, betyder mange nye medlemmer.

Der er ikke uventet krav om flere faciliteter. Vi skal gøre os klart, at de ønsker om faciliteter, bl.a. fodboldstadion til 10.000 tilskuere og nogle mindre samt arena og halfaciliteter og konkurrencesvømmehal, kræver prioriteringer og nytænkning. Socialdemokraterne er åbne for nytænkning og har derfor peget på partnerskabsoplægget som blandt måske flere forslag til finansiering af nye faciliteter og anlæg.

Vi har alle, senest i forbindelse med budgetforhandlingerne, erkendt det store behov for genopretning og vedligeholdelse af bestående idrætsanlæg. Det er derfor nødvendigt, at kommunen prioriterer sin indsats, og at alternative løsninger findes og koordineres, så der opnås mere for de begrænsede midler.

Det er målet for os at fremme elitesatsningen, og det åbner for behovet for alternative finansieringer. For os er det et valg, som vi gør. Der er idrætsgrene, hvor kravene til tilskuere og andre faciliteter er store, og topelite, hvor tilskuere og faciliteter og klubber har et stort omfang. Kravene er forskellige, og vi skal organisere satsningen efter disse forskellige behov.

Det generelle billede fra klubbernes oplæg er krav om flere faciliteter. Dette gælder for elite, men også for bredde. For eliteidrætsgrenene, der arbejder med sponsorer, merchandiseaktiviteter, for tilskuere under kampe, cafeteriasalg m.v., skal rammerne herfor være til stede, og der skal være opvarmningsfaciliteter for spillerne.

For de større eliteklubber er sponsorleje absolut nødvendig, så der skal være rammer og lokaliteter, hvor der kan udvikles netværkskontakt for sponsorer som baggrund for sponsorforhandlinger for klubberne. Der er tale om køb og salg af ydelser for de professionelle klubber og virksomheder, og det er absolut en betingelse, at faciliteterne her er til stede.

Som der er nogle her, der kan huske fra 1999, da Ajax rykkede sin elite ud af kommunen, så var det blandt argumenterne for at flytte, at Baunehøjhallen dengang ikke kunne tilbyde de nødvendige faciliteter.

Da Københavns Kommune ikke som nogle andre kommuner sponsorerer elitehold i byen eller sætter penge i eliteklubber, er det for kommunen rammerne og faciliteterne, der bliver omdrejningspunktet.

Med diffuse afgrænsninger til kommunefuldmagtens begrænsninger, og da København absolut i modsætning til andre vil være på lovens grund, så åbner det yderligere for partnerskabsmodeller frem for den rene kommunale løsning, når de professionelle klubber organiseres som aktieselskaber skal udøve deres aktiviteter. Der kan ikke ydes kommunale penge til private selskaber.

Redegørelsen har valgt at prioritere blandt behovene for nye projekter, og i dette valg er også lokale hensyn valgt fra, noget vi nok som politikere har lidt svært ved at gøre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Da det er idrætsorganisationerne og klubberne, der har prioriteret godt dækkende for hele byen, vil vi alvorligt overveje at inddrage rapportens anbefalinger i det videre arbejde, ikke alene fordi vi har valgt at sende redegørelsen til høring hos klubberne og modtager bemærkninger og forslag, der dækker synspunkter, vi gerne vil diskutere, men også fordi vi har valgt at spørge, og så har de jo svaret.

Det er naturligvis vores beslutning og ansvar at vælge til og fra, men vi vil også elite i byen, og det er vigtigt at høre de meninger, som eliteklubberne fremfører med deres erfaringer og samarbejde. – Jeg er lige straks færdig, formand.

Der er en stor elite i byen, og den 20. marts 2002 fejrede vi 308 nyslåede danske mestre fordelt på 22 forskellige idrætsgrene. Det må man sige er rimelig flot.

Eliten er stor i København, men behovene for faciliteter er forskellige, og vi skal tage hensyn til tilskuersfaciliteter også.

Vi afventer nu med store forventninger de sidste delrapporter, partnerskabsarbejdet og oplægget til Team Copenhagen-projektet.

København er på vej med en samlet elitepolitik, som skal følges op af kommunen, idrætsorganisationerne og klubberne. Så kan vi i København igen komme helt i front. Både klubberne og vi skal huske, at uden elite ingen bredde, og uden bredde ingen elite, og det synes vi, og jeg tror mange med os, er et fælles ansvar.

Bjarne Fey (F): Afdøde Bill Shankly, manager for den legendariske klub Liverpool FC, sagde engang: Fodbold er ikke spørgsmålet om liv og død – det er meget vigtigere. Der er nogle, der har forstået det sådan, at man skal vinde for enhver pris. Sådan tolker jeg ikke ordet. Jeg tolker en sætning i citatet på en anden måde, at fodbold i Liverpool, da han var der, udgjorde en mening for de folk, der var der, de folk, der betalte penge uge efter uge efter uge for at se dem på Anfield Road. De gjorde det, fordi de kunne identificere sig med dem, de var fascineret af fodbolden, af den sublime kamp. Det gav mening, det gav indhold i tilværelsen for folk i Liverpool.

Det er noget af det, eliteidræt kan, når det er bedst. Det kan skabe skønhed, det kan skabe mere mening i tilværelsen for os. Derfor er eliteidræt også SF-område.

Den redegørelse, vi har fået nu, takker vi for. Den er fin, den har belyst nogle gode ting og sager. Den viser så også, at den jo ikke er problemfri, der skal jo prioriteres her.

Nogle af de gode elementer i redegørelsen er opgøret med myten om, at elite skaber bredde og omvendt. Der kan godt være sammenhæng; der behøver ikke at være det. Det er jo dejligt, vi endnu en gang kan få det cementeret, så vi ikke altid skal slæbe bredden foran, hver gang vi skal investere i elite. Elite kan godt finansieres og støttes på andre præmisser end at slæbes efter breddens vogn hele tiden.

Elite er mangfoldighed. Elite kan være underholdning, underholdningsindustri, erhverv. Elite kan være kunstnerisk udfoldelse, kunstsport, dans. Elite kan være personlig udvikling. Elite kan være mange, mange ting. Det kan være dannelse. Så lad være med at tage et entydigt begreb her. Vi skal gøre os klart, hvad det er, vi kan støtte, hvad det er, vi vil understøtte med vores kulturpolitik, elitepolitik i Københavns Kommune.

Vi kan spørge, om vi skal være halehæng til de globale tendenser, de store fodboldklubber eller tendenserneovre i USA, hvor man jo køber fodboldklubber op og flytter dem fra én by til en anden by, og så eksisterer de dér. Man har lidt fornemmelse af i fodboldens verden, hvor de store fodboldklubber prøver at lave noget dér, at der går eliten over til at blive rent marked, går over til at blive ren underholdningsindustri, og spørgsmålet er, om vi egentlig skal være med på den vogn i den sammenhæng. Det tror jeg ikke.

Når vi er i gang med fodbolden, så viser den igen, at den ikke er problemfri. Når vi nu ser de nye direktiver fra UEFA, som kræver, at græsarealerne på vores anlæg skal være større, end de er nu, betyder det f.eks., at et af vores eliteanlæg, Østerbro Stadion, kommer til at stå i et dilemma: Skal det an-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

læg opgraderes til at have 1. divisions status med større græsbaner, og dermed skal vi nedlægge vores atletikanlæg? for der er ikke plads til både atletik og fodbold på Østerbro Stadion.

Så vi kommer ud i nogle konflikter her, inden vi begynder at snakke om multihaller og deslige. Jeg synes, redegørelsen gør meget, meget klart og måske ikke så meget ud af det, og det burde måske have været det helt store tema også under budgetforhandlingerne, det blev det desværre ikke, at vores anlæg er i miserabel tilstand.

I budgetforhandlingerne var vi så forudseende at foregribe noget af eliteredegørelsens pointer omkring Team Copenhagen, omkring partnerskab, men hele vores anlægsdel derude, vores anlægs-masse er helt ad Pommern til. Det er nok en af de store poster, der kommer næste år. Det er klubloka-ler, det er renovering af vores idrætshaller, så man kan bruge det på forsvarlig vis.

Vi må måske også ændre administrative regler, sådan så klubberne kan komme til til hver en tid, når de har lyst til at være der.

Jeg tror, vi skal fokusere på de små ting, som kan gøre de store effekter her, i fremtiden, i stedet for store forhåbninger og drømme om store, nye superanlæg både indendørs og udendørs.

Jeg vil slutte af med at sige, at jeg ser frem til, at vi skal diskutere handlingsplanen engang i år 2003, når anvisningerne kommer, og håber, at vi ved den lejlighed også kan inddrage handicapelite-idræt.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er vist helt tydeligt allerede nu efter tre indlæg, at der er alt for meget grød i denne diskussion og uklarhed om, hvad det er man snakker om, så jeg tror, vi skal have sådan lidt indspark med citat at køre op på:

»Eliten repræsenterer en fuldstændig færdigdefineret form for sportsudøvelse. Over hele verden gælder de samme regler, de samme mål, samme slags pointtælling og samme teknikker og derfor samme holdning.

Der er ikke noget odiøst ved at samle på helte og heltinder. Det skal heller ikke gøre os forargede, hvis der købes lidt smart tøj nu og da, så de unge ligner idolerne. Men hvis idolernes forkælede og snobbende væremåde, deres kyniske foragt for modstanderne og deres udspekulerede brutalitet skulle gå hen og smitte af på bredden, så smitter de eliten med en sygdom og ikke med sport. Og skulle ungdommen kaste sig ud i karrieren og forsøge sig med profitsport, så vil det give en mængde tabere, ikke bare sportslige tabere, men så sandelig også sociale.«

Som man nok kunne høre på sprogbrugen, så er det ikke lige skrevet i går, og dog, meget af indholdet, hvis man sagde det til menigmand på gaden, der er mange, der ville kunne genkende visse af elementerne i den beskrivelse, Eske Holm skrev i 1981 – det var altså før Team Danmark blev funde-ret – da debatten, om man skulle støtte en diskussion af, hvad var elitens rolle, hvad var formålet. Kunne man faktisk fastholde, at pengene til eliten ikke gik fra breddeidrætten?

Nå, så meget om det. Denne type diskussioner har vi overhovedet ikke været inde i, vil jeg bare lige gøre opmærksom på. Det er sikkert rystende. Der er også nogle i mit eget parti, som måtte mene, at citatet er fuldkommen malplaceret, men det giver jeg pokker i. Sandheden skal jo frem en gang imellem, at der foregår forskellige ting også i idrætsverdenen, som bestemt slet ikke er ønskelige, og det er ikke sagt overhovedet endnu i denne diskussion.

Næh, vi er et spekter, der er meget morsomt. I den ene ende bruger vi penge via Folkeoplysnings-udvalget, vores udviklingsmidler, for at få så mange unge og børn ind i foreningslivet, ind i idrætsli-vet. I den anden ende står vi nu her med en redegørelse for eliteidrætten, og midt inde imellem ligger så den barske virkelighed, den, der handler om nedslidte anlæg, der trænger til en kærlig hånd og grundig renovering, et behov, som slet ikke er opfyldt for antallet af idrætsanlæg etc.

Derfor kan man sige, at det er et fremskridt, at vi nu har et stykke papir, men jeg tror nok ikke, man skal tro, at det er meget mere end et stykke papir. Man kunne nemlig stille flere spørgsmål. Man kunne spørge, om der egentlig er en sammenhæng i den samlede idrætspolitik, som vi præsterer for ti-den med det her papir lagt frem nu. Svaret er et rungende nej, det er der ikke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Man kunne også spørge, om der var en sammenhæng mellem redegørelsen og udbygningen af alle de haller, som vi har diskuteret både i Borgerrepræsentationen og i Kultur- og Fritidsudvalget masser af gange. Jeg skal ikke nævne, om det er Holmen eller Sundbyøsterhallen, det er ligegyldigt. Er der nogen sammenhænge med denne eliteidrætsredegørelse? Njah, det er i hvert fald svært at se det umiddelbart.

Og så kan man til sidst spørge, om denne redegørelse i virkeligheden lever op til de forventninger, som bredt er i det københavnske idrætsliv, om bedre faciliteter. Til det kan man svare helt klart, at det gør den næppe.

Derfor må man selvfølgelig se i øjnene, at det kun er et meget lille skridt her, og at man i virkeligheden ikke aner, i hvilken retning skridtet vil bevæge sig, når det kommer til sandhedens stund. Alle hovedopgaverne er jo slet ikke løst endnu, de er netop beskrevet i denne redegørelse. Lad mig tage et eksempel.

Nu er der snakket om utroligt mange anlæg, der skal udbygges, X antal tusinde tilskuere, og hvad skal man så først nu? Nu skal man til at lave en analyse af, hvad man tror, behovet er, og den skal forelægges i efteråret 2003 for Kultur- og Fritidsudvalget.

Det er ligesom for at give en fornemmelse af, hvad det er der er diskussionen. Med andre ord, de grundlæggende arbejder er overhovedet ikke lavet.

Noget andet, som er underligt fraværende her, er jo det mantra, som i øvrigt går igennem alle debatter, vi har i denne forsamling. Det handler om hovedstadsområdet som sammenhængende. Der er nogle partier, der også er meget interesseret i regionstankerne – jeg sagde ikke religions-, jeg sagde regionstankerne – det vil sige også over Sundet. Og dog handler det her jo om en kommune, der hedder København, som i den sammenhæng kun udgør en lille klat.

Man kunne f.eks. lige så godt have det synspunkt at sige, ja, det er da fint, hvis der kommer en multihal, men er det ikke lidt ligegyldigt, hvor den ligger? Det er der nogle, der måske vil sige nej til, men diskussionen har ikke været der, for på den ene side påstår man hele tiden, at regionen betyder så utroligt meget, og mobiliteten er så voldsom også med de kollektive transportmidler eksempelvis til Malmø, så det burde jo ikke være noget problem. Den slags diskussioner har været helt ude af billedet.

Den milde hånd har uddelt gaverne her, før de overhovedet er givet. Vi er jo oppe i næsten milliardklassen, der er tale om her. Om det er 845 millioner kroner, hvis man lægger tallene sammen, er ligegyldigt. Før de pågældende anlæg ville blive opført, så havde vi rundet milliarden.

Overborgmesteren har også været ude med en model, som jeg intet kendskab har til, der hedder noget med 1:12, at hver gang man giver 12, jeg ved ikke, om det er bananer, så giver man altså 1 æble, eller hvad det nu er, til eliteidrætten, 12 til bredden, 1 til eliten. Jeg ved ikke, hvor det kommer fra, jeg har prøvet at undersøge, hvad det er for en metodik, den er ganske ukendt. Det er bare for at vise den uklarhed, der egentlig er i indholdet.

Vi har følt os tvunget til at skrive nogle ændringsforslag, som er uddelt til alle partierne her inden mødet, fire ændringsforslag. – Jeg vil godt have lov til at gøre det færdigt. Jeg håber, jeg må tage næste taletid; så bliver jeg ikke nødt til at gå op igen.

Det første er ikke et ændringsforslag til selve redegørelsen, det er de tre andre heller ikke, men det er konstateringer, beslutninger, vi lægger op til her i Borgerrepræsentationen. Det første er:

»I tilknytning til redegørelse om eliteidrætten fastslår Borgerrepræsentationen, at idrætspolitikken fortsat er forankret i Kultur- og Fritidsudvalget.«

Det lyder måske som lidt tågesnak, fordi: Jamen er den da ikke det? Min og vores klare fornemmelse – det kan man også se ud af papirerne, og også, hvis man følger lidt med i den virkelige verden – er, at så enkelt er det ikke. Det er så interessante områder, der er mange, der er interesserede i at gaffe eller få fingre i det, og alt ville bryde sammen, hvis der ikke var denne klarhed for det videre arbejde. Så derfor ser jeg selvfølgelig frem til, at under alle omstændigheder vil alle kunne støtte dét.

Andet forslag hedder:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

»I tilknytning til redegørelse om eliteidrætten fastslår Borgerrepræsentationen, at initiativer i forlængelse af redegørelsen ikke må svække breddens, herunder børn og unges udfoldelsesmuligheder.«

Hvorfor er det nødvendigt at stille sådan et forslag? Ja, det er det, fordi der er reelt modsætninger i hvordan, når man skal til at prioritere. Det er jo logik for burhøns. Det står endda på side 9 i redegørelsen, hvis man kigger efter:

»Det er forvaltningens vurdering, at såfremt Københavns Kommune vælger at satse på eliten, vil det nødvendigvis få konsekvenser for bredden — f.eks. ved fordeling af facilitetstid.«

Så prøver man at bløde den lidt op, men der er ikke meget substans i den:

»Omvendt viser undersøgelsen af de københavnske eliteklubber, at der netop her udføres et stort og målrettet børne-, ungdoms- og breddearbejde. Derfor må det antages, at en prioritering af eliten i et vist omfang også vil komme bredden til gode.«

Bum, bum. Altså lidt frem og lidt tilbage. Der er ingen tvivl om, at det er en meget væsentlig forudsætning for det videre arbejde at slå fast det, der står i det her andet forslag, og det er noget mere radikalt, end folk måske egentlig forestiller sig.

Tredje forslag:

»I tilknytning til redegørelse om eliteidrætten fastslår Borgerrepræsentationen, at de nævnte finansieringsmodeller – frasal og Silkeborg – for indeværende ingen realitet indeholder til forbedring af den samlede københavnske idræts behov.«

Det mener vi faktisk er rigtigt, og man kan jo godt grine lidt i skægget – hvis man havde sådan et – over, at en af årsagerne til, at man er i gang med at lave en redegørelse her, er, at noget i Ajax flyttede til Farum. Hvad behar!

Så derfor, når man nu bevæger sig ind på at beskrive modeller, som man overhovedet ikke forstår og slet ikke har undersøgt konsekvenserne af, eksempelvis Silkeborgmodellen, så synes jeg, at man er rimeligt langt ude. Man kunne sagtens tilslutte sig det her og så senere tage hvilken som helst model frem, som man mente, efter høring selvfølgelig af Indenrigs- og Sundhedsministeriet, var lovlig. For jeg forstår heldigvis, at alle vil have, at vi ikke skal lave ulovlige modeller.

En af de baggrunde, der ligger for denne, er også, og det er jeg glad for at kunne sige, at Socialdemokratiet faktisk også er kommet over på den pind, der hedder, at selvfølgelig kan vi ikke give støtte til private aktieselskaber. Men der er altså nogle, der opfatter dette papir, denne redegørelse, som at nu skal vi i gang med at give støtte til private aktieselskaber. Det skal vi ikke, vi må ikke, og det ville præcis være at gå mod den anden pind, netop breddeindsatsningen ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jens Kjær Christensen, nu er 1. og 2. rundes taletid opbrugt, og vi skal heroppe bede om et eksemplar, så vi kan gøre klar til ændringsforslagene, så vi kan se på, om de overhovedet er lovlige. Det vil sige, at 1. og 2. taletidsrunde er opbrugt.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil bare sige til formanden, at det ville være meget uheldigt, hvis jeg skulle aflevere det eneste eksemplar, jeg har, før jeg har læst op, hvad der står i det ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja, det var ærgerligt, vi ikke har fået et herop først.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det vil sige, at jeg må vente med det fjerde forslag? Må jeg ikke have lov at læse det op?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Meget hurtigt.

Jens Kjær Christensen (Ø):

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

»I tilknytning til redegørelse om eliteidrætten fastslår Borgerrepræsentationen, at opbygningen af et Team Copenhagen skal tage behørigt hensyn til det faktum, at ansvaret for udviklingen af idrætspolitikken fortsat er placeret i Borgerrepræsentationen.«

Og jeg forstår, at jeg ikke må kommentere hvorfor, så det må man prøve at gætte sig til.

Helle Sjelle (C): Jeg vil skynde mig at sige, at jeg ikke har tænkt mig at gøre det lige så langt som den forrige taler.

Der skal ikke herske tvivl om, at vi i Det Konservative Folkeparti er meget glade for eliten, men vi er også af den opfattelse, at eliteidrætten ikke kan eksistere uden breddeidrætten og omvendt. Derfor skal vi i Københavns Kommune naturligvis også sørge for, at der er muligheder for begge dele.

Netop denne redegørelse om eliteidrættens vilkår i København er et godt udgangspunkt for at gøre det. Det er en redegørelse, der indeholder en handlingsplan med nogle gode tiltag som f.eks. oprettelsen af Team Copenhagen, implementering af princippet partnerskab om idræt og endelig fremlæggelsen af en samlet eliteidrætspolitik for København, for blot at nævne nogle enkelte planlagte tiltag. Så langt, så godt.

I Det Konservative Folkeparti glæder vi os imidlertid nu til, at de mange flotte og fine ord i elite-redegørelsen bliver til handling. Vi vil selv gøre vores til, at det sker.

Karin Storgaard (O): Denne sag handler om en redegørelse om eliteidrætten. Vi må gå ud fra, at udvalgsmedlemmerne er godt orienteret om indholdet af indstillingen og også kender høringssvarene, så derfor er det ikke nødvendigt at stå og referere til alle høringssvarene heroppefra.

Dansk Folkeparti synes, det er en god, fremadrettet redegørelse, som her er givet, og som vi godt kan tilslutte os. København har jo haft et efterslæb af idrætsfaciliteter i mange år, og der findes også mange steder stadig utidssvarende vilkår

Med mangel på passende faciliteter er København faktisk taget ofte usynlig, og det vil sige, at internationale arrangementer, måske VM og europamesterskaber, går uden om København, fordi vi ikke har de store faciliteter, det kræver at holde sådan nogle arrangementer. Nogle af dem kan måske ende i provinsbyerne. Århus kan tage en del af det, men det er jo ikke det samme som at have det i København. Det er jo for dårligt, som vi også har talt om mange gange, at vi ikke har nogen af de faciliteter her i byen.

Der bliver talt om en multihal med plads til 10.000, og det giver store muligheder. Det giver nemlig mulighed for at tiltrække nogle af de arrangementer, vi gerne vil have til København. Det er meget spændende at tænke på, hvad man kan arrangere med en multihal.

Beliggenheden må jo så diskuteres nærmere, om det er på Østerbro, den skal ligge. Det er der nogle, der er modstandere af. De mener, at trafikken vil klodse fuldstændig til i byen, og der går ikke nogen metro ud til Østerbro. Der går så nogle busser, det er ikke helt det samme. Der er også nævnt Ørestaden, og det var måske ikke så tosset. Der er nævnt en tredje mulighed, der hedder ude ved Bella Centret. Det er så alt sammen noget, vi må se nærmere på.

Som vi også har talt om før, er det jo sådan, at Københavns Kommune må se i øjnene, at vi kommer til at bruge flere penge på dette område, rigtig mange penge, hvis vi virkelig vil noget med de her tiltag, at det ikke bare er en gang tom snak. Men jeg har indtryk af, at de forskellige partier også er indstillet på, at vi nu skal give nogle penge på dette område.

Det er så ikke kun penge til nye tiltag, altså nye haller osv., men, som jeg startede med at sige, så er der jo stort behov for renovering og udbygning af de anlæg, vi allerede har. Der skal også vedligeholdelse til. Det er altså ikke nok, vi bygger nyt, hvis vi ikke har råd til at vedligeholde noget af det, det skal vi huske på. Jeg tror, at vi en gang imellem har været lidt tilbageholdende med at sørge for, at der også er penge til det nye, vi laver. Det holder jo ikke evigt, og omkostningerne bliver større og større, jo længere man venter med at renovere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Det er jo også sådan, at mange skoler har dårlige idrætsfaciliteter. Det er også vigtigt, at skoler og institutioner har adgang til kommunale haller og anlæg. Der er et problem med skolernes åbningstid, der er et problem med, at når der er ferie, så er alt næsten hermetisk tillukket. Det vil sige, at vi skal måske også til at tænke nogle nye tanker.

Når vi ser høringssvarene – der er kommet 25 høringssvar ind – så synes jeg, det er interessant at se, at der er mange gode og fremadrettede bemærkninger, spændende tiltag, som man ønsker. Selvfølgelig er der også nogle af de gamle travere imellem, det kan man ikke undgå.

Der bliver også nævnt partnerskab med erhvervslivet, og det synes jeg kunne være meget godt, men jeg synes, det kunne være godt, hvis vi også så i vores egne rækker først, og der tænker jeg, og det er ingen hemmelighed, på Københavns Energi. Hvorfor bruge så forfærdelig mange penge på at sponserer vejruddisgen, når vi kan sponserer sporten i denne by? Og det vil garanteret give Københavns Energi lige så meget prestige eller faktisk taget mere end kun at nævne vejruddisgen.

Og så skal vi selvfølgelig heller ikke glemme breddeidrætten. Den skal vi hele tiden huske at have med.

Jeg skal sige til det ændringsforslag, der ligger fra Enhedslisten, og som Jens Kjær var oppe og fortælle om, at Dansk Folkeparti kan støtte punkt 1, 2 og 4. Derimod kan vi ikke støtte punkt 3.

Leslie Arentoft (V): Det, der bringer mig herop, er ændringsforslagene stillet af Jens Kjær Christensen fra Enhedslisten. Der er 4 punkter, og jeg vil ligesom Dansk Folkeparti sige, at vi fra Venstre kan også støtte 1, 2 og 4, men vi kan ikke støtte punkt 3.

Hvis man lige tager punkterne og løber dem igennem, så kan man jo sige, at det første punkt slår fast, at idrætspolitikken fortsat er forankret i Kultur- og Fritidsudvalget. Naturligvis er det tilfældet. Der er heller ikke noget i rapporten, der modsiger det forhold, så hvis Enhedslisten har et ønske om at udtale det, jamen så vil vi gerne være behjælpelige og stemme for det.

Det samme gælder i og for sig punkt 4, hvor man konstaterer, at ansvaret for udviklingen af idrætspolitikken fortsat er placeret i Borgerrepræsentationen. Det er der heller ikke nogen, der anfægter, og det anfægter redegørelsen heller ikke. Så den er også lidt gratis.

Så er der punkt 2, hvor man siger: »... initiativer i forlængelse af redegørelsen må ikke svække breddens, herunder børn og unges udfoldelsesmuligheder.« Det tror jeg, der er meget stor bred politisk enighed om. Man kan så tolke på, hvad en svækkelse er, fordi en svækkelse behøver jo ikke at betyde, at der ikke må ske noget på området, fordi selvfølgelig kan man forudsige, at der måske vil komme nogle omlægninger, og så kan man måske tolke på, om det er en svækkelse af børn og unges udfoldelsesmuligheder. Så den kan vi i og for sig også godt købe.

Hvad vi ikke kan købe, er punkt 3, hvor Enhedslisten så bliver konkret. Her har de kastet sig over én finansieringsmodel, som de ikke bryder sig om. Nu er Jens Kjær Christensen desværre kommet til at spørge økonomiforvaltningen, hvordan det forholder sig med Silkeborgmodellen. Jeg siger »desværre«, fordi det ikke kan være noget godt svar set med Jens Kjærs øjne, han har fået tilbage. Det slår først og fremmest fast, at Silkeborg Kommune ikke har stillet garanti for SIF Fodbold Support A/S for deres lånoptagelse i forbindelse med opførelsen af vesttribunen. Det er det ene, svaret slår fast.

Det andet, svaret slår fast, er, at tilsynsrådet ikke havde – og jeg gentager: ikke havde – grundlag for at vurdere, at samarbejdet ikke var indgået på almindelige markedsmæssige vilkår. Det er det andet punkt, der blev slået fast.

Det tredje punkt, der blev slået fast, var, at Silkeborg ikke har vurderet, at der var deponeringspligt, og det har tilsynsrådet ikke haft bemærkninger til.

Så det er altså tre klokkeklare pinde, der bliver slået fast, og som jo ikke giver Enhedslisten eller Jens Kjær belæg for at sige: Jamen det er en finansieringsmodel, vi ikke bryder os om. Tværtimod må man sige, at det, der står nederst i svaret: Økonomiforvaltningen anbefaler, at uanset hvad for en finansieringsmodel, man vil ryge ind i, så clearer vi det med Indenrigsministeriet, synes jeg faktisk er en meget fornuftig udtalelse, som jeg synes, vi skal efterleve.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Så der er altså ikke noget belæg for at sige, at denne her finansieringsmodel bryder vi os ikke om, og derfor kan vi naturligvis ikke støtte det i Venstre.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Mona Heiberg (A): Jamen det er i forhold til hr. Jens Kjær Christensens ændringsforslag, de fire forskellige forslag der. Jeg tror ikke, hr. Jens Kjær Christensen behøver at være så urolig for, at der er noget, der er ulovlige modeller, fordi så tror jeg faktisk ikke, at den forvaltning ville have foreslået det. Det tror jeg ikke.

Jeg synes også, det er meget vigtigt, at Silkeborgmodellen også er der stadig væk. Så må vi diskutere bagefter de forskellige muligheder, og er der nogle, der kommer tæt på kommunalfuldmagts begrænsninger eller i forhold til ministeriet og den slags, så må vi jo bare vælge det fra, Jens Kjær Christensen, så må vi jo bare sige: Jamen så er det ikke en brugbar model.

Så jeg vil sige i forhold til punkt 3, at vi i Den Socialdemokratiske Gruppe ikke kan stemme for det af Jens Kjær Christensen stillede forslag, netop af den grund, at vi meget gerne vil have det hele til behandling.

Men jeg vil så også tilkendegive, at de tre andre, altså 1, 2 og 4, er udmærkede også for os, og dem vil vi så stemme for.

Bjarne Fey (F): Hvis vi tager meget konkret Jens Kjær Christensens forslag her, 1, 2, 3 og 4, så har vi sat hakker ved 1, 2 og 4 og også ved 3 ud fra den præmis, der jo står, stille og roligt, for indeværende har ingen realitet på nuværende tidspunkt at iværksætte nogle af de projekter. Det er vi enige med ham i. Der er ikke nogen projekter på beddingen. Der er ingen grund til at diskutere frasalgs- eller Silkeborgmodel, der er ikke nogen realitet i det. Så SF bakker op om alle 4 punkter.

Til hr. Jens Kjær Christensen. Nu kan vi lige så godt køre lidt videre. Når vi nu engang skal formulere en eliteidrætspolitik, så kan vi prøve at huske hinanden på, at der er nogle andre elementer end faciliteter, der skal kigges på. Der er måske også elementer, der hedder uddannelse af ledere, frikøbsordning af ledere, så de kan få tid til at lave ordentligt arbejde i deres klubber, hvordan vi laver netværksetablering mellem de forskellige klubber, hvordan hele moletjavsens er organiseret, hvordan vi kan strukturere det bedre, hvordan vores regelsæt er udarbejdet på vores anlæg, hvordan man får mulighed for at disponere over tiden på anlæggene.

At kigge på alle de ting, der hedder administration og organisation i hele idrætsverdenen, og hvordan vi kan understøtte det. Det er en lige så væsentlig faktor som at gå hen og kigge på renovering af eksisterende faciliteter som at drømme om at bygge store multihaller og fodboldstadioner.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jens Kjær Christensen har ordet, og jeg vil sige, at Jens Kjær jo ikke har mere taletid i 2. runde, så nu er det Jens Kjærs 3. runde.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal sige, at Bjarne Fey har ganske ret i de sidste kommentarer om alle de andre opgaver, der ligger.

Det sidste, jeg manglede at sige før, var egentlig, at rimelig unison har alle de, der har svaret i høringsfasen, sagt, at klublokaler, klubfaciliteter var faktisk, uanset hvad det var for en type klub, noget af det allervigtigste for dem.

Egentlig kan det være lidt bedrøveligt, at vi er i en situation, hvor vi snakker om haller mig der og haller mig der, men når vi snakker om klublokaler, så er vi inden for en overkommelig økonomisk ramme, når vi skal til at fylde det ud, hvor man i øvrigt kunne gøre utrolig meget for klubberne. Jeg mener, det er vigtigt, at alle husker på i det videre arbejde, at det ikke bare er de store multihalprojekter, det handler om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Så vil jeg sige til Leslie Arentoft, at jeg ikke er ked af at få et svar. Jeg forventer at få et svar, når jeg har stillet et spørgsmål. Det interessante ved det her svar var, at jeg fik det så sent, at jeg desværre ikke havde lejlighed til at stille de øvrige spørgsmål, som det her svar selvfølgelig medførte. Det stiller nemlig nye spørgsmål op, det er klart.

Noget andet er, at jeg kunne have været interesseret i at vide, hvornår tilsynsrådet havde lavet sin vurdering af Silkeborgmodellen. Det var sandsynligvis før Farumproppen sprang. Jeg har den vurdering, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet vil tolke meget skrappere, end tilsynsrådet har gjort derovre. Jeg er sikker på, at de fremover i hvert fald vil gøre det. Så derfor er det sådan en lidt omvendt rækkefølge at starte med at drysse nogle modeller ud her og der og så sige: Jamen det kan da godt være, men selvfølgelig skal den være lovlig.

Hvis man havde den mindste formening om, at den ikke var ren i kanten, så skulle man da ikke have den med i et officielt papir, man vedtog. Man kunne altid hive den op af hatten igen, hvis man mente, at den var ren, og at den var relevant og kunne leve op til de behov, som jeg tidligere har beskrevet. Det skal jeg kvittere for bortset fra 3'eren, at et flertal gerne vil støtte.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

Æ1:

"I tilknytning til redegørelse om eliteidrætten fastslår Borgerrepræsentationen, at idrætspolitikken fortsat er forankret i Kultur- og Fritidsudvalget."

Æ2:

"I tilknytning til redegørelse om eliteidrætten fastslår Borgerrepræsentationen, at initiativer i forlængelse af redegørelsen ikke må svække breddens, herunder børn og unges, udfoldelsesmuligheder."

Æ3:

"I tilknytning til redegørelse om eliteidrætten fastslår Borgerrepræsentationen, at de nævnte finansieringsmodeller – frasalg og Silkeborg – for indeværende ingen realitet indeholder til forbedring af den samlede københavnske idræts behov."

Æ4:

"I tilknytning til redegørelse om eliteidræt fastslår Borgerrepræsentationen, at opbygningen af et Team Copenhagen skal tage behørigt hensyn til det faktum, at ansvaret for udviklingen af idrætspolitikken fortsat er placeret i Borgerrepræsentationen."

**Æ1 blev godkendt med 51 stemmer for. Ingen stemte imod.
For stemte A, V, F, B, Ø, O, C og D.**

**Æ2 blev godkendt med 51 stemmer for. Ingen stemte imod.
For stemte A, V, F, B, Ø, O, C og D.**

**Æ3 blev forkastet med 36 stemmer imod 14.
For stemte F og Ø.
Imod stemte A, V, B, O og C.**

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Æ4 blev godkendt med 51 stemmer for. Ingen stemte imod.

For stemte A, V, F, B, Ø, O, C og D.

Det således ændrede hovedforslag blev godkendt.

=====

16) BR 511/02. Forslag om drift af Fælledbadet

(Stillet af Martin Geertsen (V)):

Forslag om, at der – i overensstemmelse med beslutningen i KI's bestyrelse den 27. august 2002 – afsættes 1,6 mio. kr. i budget 2002 til dækning af udgifterne ved en fortsat drift af Fælledbadet fra 1. september 2002 og året ud, samt at den kassemessige dækning for beløbet anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets konto 3.64.1. Andre Kulturelle opgaver (internationale aktiviteter 2002).

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

17) BR 512/02. Boldklubben Union

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling i 2002 på 200.000 kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling – Kultur og Fritid konto 0.30.3 - til istandsættelse og udvidelse af Boldklubben Unions klubhus, samt at den kassemessige dækning for bevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (idræts- og kulturpulje).

(Kultur- og Fritidsudvalget)

2. næstformand (**Bente Frost**): Så vil vi gerne have ro, der er alt for megen snak i lokalet.

Indstillingen blev godkendt.

=====

18) BR 513/02. Udtræden af DBC Medier A/S

Indstilling om, at Københavns Kommune udtræder som aktionær af DBC Medier A/S og afhænder aktierne efter bestemmelserne i aktionæroverenskomsten, samt at Kultur- og Fritidsforvaltningen i samarbejde med Økonomiforvaltningen bemyndiges til at afslutte de nødvendige forhandlinger med de øvrige aktionærer om vilkår mv.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Bjarne Fey deltog ikke under behandlingen af dette punkt på grund af inhabilitet.

Indstillingen blev godkendt.

=====

19) BR 502/02. Ændring af status for Børnehuset Rødkilden

Indstilling om, at fritidshjemmet "Børnehuset Rødkilden" pr. 1. oktober 2002 ændrer status til KKFO.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Borgmester **Per Bregengaard**: Det er Enhedslistens, og jeg tror, jeg kan tage SF med her, opfattelse, at ligeværdige institutioner indgår det bedste samarbejde, og derfor ønsker vi institutionen opretholdt som fritidshjem og stemmer imod indstillingen.

2. næstformand (**Bente Frost**): Skal det opfattes sådan, at man ønsker afstemning i sagen? (Borgmester Per Bregengaard: Ja).

Indstillingen blev godkendt med 36 stemmer imod 13.

For stemte A, V, B, O, C og D.

Imod stemte F og Ø.

=====

20) BR 503/02. Ændring af skoledistrikter

Indstilling om, at skoledistrikterne Sundby Nord og Sundby Syd på Amager med virkning fra skoleåret 2003/04 deles langs Amagerbrogade, og at det østvendte skoledistrikt får navnet Sundbyøster, mens det vestvendte skoledistrikt får navnet Sundbyvester, at Jagtvejens Skole med virkning fra skoleåret 2003/04 tilhører Indre Nørrebro Skoledistrikt, og at rode 136 og 138 tilføres Jagtvejens Skoles grunddistrikt, samt at børn bosat i rode 98 og 100 med virkning fra skoleåret 2003/04 har fortrinsret til optagelse på Kildevældsskolen frem for andre børn bosat udenfor Kildevældsskolens grunddistrikt, bortset fra søskendebørn.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

21) BR 518/02. Praksisplan for diagnostisk radiologi

Indstilling om, at godkende forslaget til speciallægepraksisplan for specialet diagnostisk radiologi. (Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

22) BR 527/02. Studietur til Wien

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder Økonomiudvalgets medlemmer om at deltage i udvalgets studietur til Wien i perioden fra den 20. oktober til den 22. oktober 2002, samt beslutter at der ydes diæter til medlemmerne svarende til statens takster for tjenesterejser. Udgifterne afholdes inden for Økonomiudvalgets budgetramme.

(Overborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt.

=====

23) BR 522/02. Medlemsforslag vedrørende demenspolitik

(Stillet af Mogens Lønborg, Ole Hentzen, Helle Sjelle og Majbritt Mamsen (alle C)):
Borgerrepræsentationen beslutter,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

at Sundhed og Omsorgsudvalget, med høring af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, udarbejder en demenspolitik for Københavns Kommune, samt at udarbejdelsen skal ske i samarbejde med Alzheimerforeningen og Ældrerådets Fællesudvalg samt andre beslægtede interessegrupper.

2. næstformand (**Bente Frost**): Bente Møller ønsker ordet ... o.k., i guder, hvor er man dog længe om at trykke sig ind. Er der flere på listen? (*Ophold*). Det er der ikke; så starter vi med Johannes Nymark ... (*Afbrydelse*: Man starter da med forslagsstillerne). Jamen I har ikke trykket jer ind. O.k., Majbritt Mamsen.

Majbritt Mamsen (C): Grunden til, at vi stiller det her forslag, er, at vi synes, det er vigtigt at få en demenspolitik i København. Vi er ikke tilfredse med den budgetaftale, partnerne har lavet, at det kun er en hensigtserklæring. Vi ønsker, at det kommer på hurtigst muligt, og vi ønsker, at vi i fællesskab kan få lavet en demenspolitik i Københavns Kommune.

Vi synes, det er uanstændigt, at man med 1,2 mia. kr. ikke kan sætte penge af til de ældre og en demenspolitik. Det har stor betydning for både de pårørende og de demente selv. Derfor opfordrer De Konservative budgetaftalepartnerne til et samarbejde om en fornuftig demenspolitik i København.

Jeg beklager, at der står nederst, at udarbejdelsen skal ske i samarbejde med foreningerne. Der skal stå, at det selvfølgelig er efter høring af foreningerne.

Jeg håber, at folk vil bakke op omkring det, da jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får en fornuftig demenspolitik i Københavns Kommune.

Det var det hele.

Johannes Nymark (A): Jeg vil gerne sige til den konservative ordfører, at vi er af den opfattelse, at det er et fuldstændig overflødig forslag.

De Konservative kan undskyldes med, at de ikke er medlem af udvalget. Rent faktisk har Sundheds- og Omsorgsudvalget siden foråret arbejdet med og iværksat et arbejde i forvaltningen med at udarbejde en demenspolitik. Så sent som i mandags fik vi en status for dette arbejde. Og jeg kan fortælle den konservative ordfører, at vi er blevet lovet, at forvaltningen i februar måned i udvalget forelægger en udarbejdet samlet plan for en demenspolitik i Københavns Kommune.

Det kunne man godt have orienteret sig om, inden man stillede dette forslag. Jeg synes, det er spild af Borgerrepræsentationens tid, at man ikke undersøger, hvad der faktisk foregår inden for området.

Når sagen så til overflod er blevet forankret i en budgetaftale, der så at sige netop er en sikkerhed for, at den politik, som bliver forelagt os i udvalget til februar, også kan få ben at gå på, det er vores klare forventning i det videre arbejde med fremtidige budgetter, ja, så forstår jeg overhovedet ikke, hvorfor vi skal trættes med dette forslag i Borgerrepræsentationen i aften.

Lise Helweg (V): Faktisk har Johannes Nymark mere eller mindre taget ordene ud af munden på mig, fordi jeg synes jo også, og Venstre synes måske, at det er en postgang for sent, I kommer med det.

Men jeg vil så sige, at I sidder jo ikke i udvalget, og det kan jo være svært at administrere en politik i et udvalg, hvor man ikke sidder, så jeg kan på en måde godt forstå, at I har stillet det, selv om det er en postgang for sent.

Jeg synes jo også, at det omfatter nogle ting, som vi i forvejen kommer til at bearbejde i Sundhedsudvalget. Derfor synes jeg, at det er vigtigt, at forslaget henvises til vores udvalg, så vi kan tage det med under bearbejdelsen af den der demenspolitik, som vi jo skal arbejde med det meste af et halvt-trekvart år. Det skulle gerne være færdigt pr. februar næste år. Så jeg ville faktisk foreslå jeres forslag henvist til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Trine Schaltz (F): For at vi nu ikke alle sammen gentager hinanden hele tiden, så vil jeg sige, at jeg ville have sagt det samme. Allerede i april blev det vedtaget, og vi er blevet lovet en politisk beslutning februar 2003. Jeg er glad for, at du siger, Majbritt Mamsen ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Majbritt Mamsen, ikke?

Trine Schaltz (F): Jo, det sagde jeg også. – at I ikke mener det med, at det skal udarbejdes sammen med foreningerne, for vi synes, det er vigtigt, at det her bliver udarbejdet og bliver i dialog med diverse, der måtte have interesse i dette område, men at det er en politisk beslutning, hvordan politikken skal se ud.

Jeg vil også godt sige, at jeg har flere gange set og hørt Det Konservative Folkeparti kritisere, at man ikke har sat penge af til at lave en demenspolitik. Det koster ikke penge at lave en politik, det koster penge, når den skal udmøntes, og der kan være al mulig fornuft i at lave en politik, finde ud af prioriteter, hvordan det her skal se ud, og så begynde at bevilge pengene.

Der er ting i en politik, der ikke vil koste særlig meget, som vi sagtens kan finde ud af at få igangsat, og så i budget 2004 vil der være et godt materiale, der kan vise, hvad det er for nogle penge, vi skal bruge.

I SF har vi valgt at stemme imod det forslag, fordi vi synes, det er indeholdt allerede i det arbejde, der er i gang, med en protokolbemærkning om, at SF stemmer imod medlemsforslaget stillet af Det Konservative Folkeparti vedrørende demenspolitik i Københavns Kommune, idet arbejdet med at udforme en demenspolitik allerede er igangsat i Sundheds- og Omsorgsudvalget og desuden er en del af budgetforliget.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jamen jeg har det også sådan, at jeg blev positivt overrasket over, at beslutningsforslaget om demenspolitik var på dagsordenen, men samtidig glædede det mig, fordi nu er det os alle sammen her i Borgerrepræsentationen, der finder, at det har stor betydning, at der sættes mere fokus på demensområdet, og også at vi får udarbejdet en demenspolitik.

Der kan jeg da også oplyse, at det budgetforlig, der er indgået, ikke bare er en hensigtserklæring. Der er simpelt hen et pålæg om, at vi skal have den demenspolitik.

Allerede i mandags havde vi punktet på dagsordenen, og der blev truffet beslutning om en handlingsplan, der går på, hvordan vi så kommer i gang og får lavet den demenspolitik, sådan så den kan ligge klar her februar 2003, og så den kan indgå, når udvalget begynder at drøfte budget for 2004.

Sundhedsforvaltningen er nu gået i gang med at samle viden og erfaringer fra egen kommune, men også fra andre kommuner og amter, og herunder også erfaringer fra samarbejdsmodellen i Frederiksborg Amt, og det er jo en af de ting, som I bl.a. har spurgt om, eller sådan tolker jeg det indirekte.

Vi vil i arbejdet med demenspolitikken naturligvis indbyde til dialog med de mange, som har viden og indsigt på området, og det er jo HS, det er familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, og også relevante private organisationer, bl.a. Alzheimerforeningen, de vil indgå som sparringspartnere.

Vores mål er snarest muligt at få formuleret de overordnede værdier og rammer for en demenspolitik. Når målene så er beskrevet, så vil de blive sendt til formel høring hos interessenterne, inden de bliver forelagt for Sundheds- og Omsorgsudvalget.

I umiddelbar forlængelse af det arbejde vil selve politikken blive konkretiseret, og politikken vil også komme til at indeholde konkrete handlingsplaner. Som sagt vil der blive lagt vægt på dialog med aktørerne og inddragelse af en bredere kreds af interessenter, og arbejdet vil blive forankret i forskellige arbejdsgrupper, hvor temaer vil være nogle som kvalitet og omfanget af eksisterende tilbud, behov for nye initiativer, kompetenceudvikling for personalet, samarbejde med pårørende, visitation og samarbejdsaftaler.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Desuden vil vi foretage den helt nødvendige koordinering med den boligstrategi på ældreområdet, som vi også har under udarbejdelse, for meget demenspolitik handler jo også om, at der er de rigtige fysiske rammer at udmønte den i.

Men så skal det da også understreges, at sideløbende med, at vi nu er i gang med at arbejde med at lave en demenspolitik, så foretages der jo allerede en hel del ting, hvor vi prøver at tage hånd om demente. Det er ikke tilstrækkeligt, men det er ikke sådan, at der ikke foregår noget allerede nu. Der prøver vi også at gøre yderligere en indsats for at sikre de eksisterende tilbud, for det skal ikke være sådan, at der først sker noget, når vi har fået vedtaget demenspolitikken, og vi har fået de nødvendige ressourcer, der skal til for at komme videre.

Jeg håber, at jeg hermed også har givet De Konservative indtryk af, at det forslag, der er stillet, helt afspejler den proces, som allerede er sat i gang, og som vil udfolde sig yderligere i de kommende måneder. Derfor kan jeg da støtte det forslag, der er kommet fra Venstre, om, at forslaget henvises til Sundheds- og Omsorgsudvalget, fordi det er ingrediensen, som vi har tænkt os og allerede er i gang med. Derfor er der efter min vurdering i og for sig heller ingen grund til at sætte jeres forslag til afstemning, når I nu har fået denne redegørelse. Det er selvfølgelig helt op til jer selv.

Så vil jeg til allerallersidst også udbrede mine store forventninger til, at når vi nu har fået lavet demenspolitikken, må der, med al den her interesse, også være bred opbakning til, at vi kan få den implementeret, fordi det kan vi ikke gøre, uden at der kommer nogle midler til området, for det koster nogle ekstra personaleressourcer, og det koster også noget ændret boligindretning osv.

Der har været mange udtalelser i forbindelse med det her budget, hvor folk har demonstreret deres gode vilje, men konkret var det jo kun Det Radikale Venstre, der faktisk også bad om, at der var kommet penge i denne runde. Men jeg er selv meget godt tilfreds med, at vi får lavet politikken først, så vi ikke bare går hen og giver nogle bevillinger, uden at der ligger en strategi bag den bevilling.

Så alt i alt synes jeg, det er tilfredsstillende, at vi nu får lavet politikken, men også, at vi alle sammen er enige om det.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det Bente Møller, og så må der altså være lidt mere ro her i lokalet.

Bente Møller (Ø): Jeg vil starte med at korrigere sundhedsborgmester Inger Marie Bruun-Vierø. Medmindre vi har deltaget i forskellige budgetforhandlinger, og det erindrer jeg ikke, vi har, så må det være en fortællelse at sige, at det kun var Det Radikale Venstre ... (*Borgmester Inger Marie Bruun-Vierø: Der havde penge på*) .. der havde penge på til området.

I Enhedslistens budgetændringsforslag var der penge til boliger for demente, og jeg vil sige, at ved selve forhandlingsbordet var SF nok de varmeste slåsere, altså der var jo lige ved at være time-out, fordi der manglede penge. Ikke fordi det skal skille os ad, fordi jeg er ret sikker på, at det er et område, vi alle sammen synes er vigtigt. Jeg synes bare ikke, man skal stå og tage patent på noget, som der var flere, der havde med i deres udspil.

Ellers vil jeg rose De Konservative for politisk dygtighed, at kunne få pressebevågenhed på en sag, der er indholdstom. De Konservative har godt nok ikke tiltrådt budgetaftalen, men jeg formoder, at de har læst den igennem, inden de tog stilling til, om de ville tiltræde den. Derfor har de også vidst, at det i budgetaftalen var aftalt, at der skulle udarbejdes en demenspolitik.

At kritisere budgetaftalerne for ikke at have afsat penge til demenspolitik uden selv at have lavet noget ændringsforslag til budgettet om penge til samme, kunne være plat og populisme. Det er sådan de nærmeste betegnelser. Man kunne også vælge udgangspunktet, som Lise Helweg gjorde, og sige, at Det Konservative Folkeparti er undskyldt, fordi de ikke er repræsenteret i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Det står ikke så sløjt til på demensområdet i København, som man kunne tro. Det betyder ikke, at vi er gode nok, men vi har rigtig, rigtig mange ting. I de år, jeg har været medlem af den her Borgerre-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

præsentation, det er snart 9, er der kommet flere skærmede enheder. Der er kommet et demensteam, der kan rådgive og supervisere personalet. Der er kommet dagforanstaltninger for hjemmeboende demente osv., osv.

Det betyder ikke, at der er nok, fordi det er der ikke, og det ser også ud til, at når middelalderen stiger, så får flere og flere af os, sikkert også vi, der sidder her, det problem, at vi bliver demente hen ad vejen.

Enhedslisten vil gerne være med til allerede i år at finde penge til noget på demensområdet.

Det er ikke, fordi jeg har lyst til at takke Dansk Folkeparti for ret meget, men man kan jo sige, at de tog sig en pris betalt for at gå med i finansloven, nemlig at der skulle være influenzavaccination til alle over 65 år, et forslag som Enhedslisten jo også har fremsat gang på gang i Folketinget. Jeg synes, det var godt, at Dansk Folkeparti fik det igennem.

Nu er det så heldigt, at i København har vi jo haft det tilbud i årevis og havde selv sat penge af på budgettet for 2002. Det betyder jo, at vi får noget refusion fra staten, som jo ikke skal bruges på influenzavaccination, fordi det har vi finansieret i forvejen, og der er det Enhedslistens udspil til budgetaftalerne bag budget 2002, at vi sammen kigger på, om vi ikke skulle bruge dem til det der lille forslag om boliger til demente, der ikke blev plads til i budget 2003.

Carl Christian Ebbesen (O): Lad mig lige starte med at rose Enhedslisten og sige hjertelig, hjertelig tak for de pæne ord. Det er jo ikke hver dag, det sker.

Til De Konservative vil jeg da egentlig sige, at jeg har egentlig ikke så meget imod, at sådan et forslag kommer på, fordi så kommer demenspolitikken jo i vores alles erindring. Men jeg må selvfølgelig understrege de samme ting, som blevet sagt heroppefra, at vi arbejder med det i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det synes vi fra Dansk Folkepartis side er godt.

Vi synes så, det er ærgerligt, at man ikke har fundet de nødvendige midler til området. Så vidt jeg husker i de budgettaler, der var heroppefra, jeg kan i hvert fald huske, at jeg selv havde det med, jeg lyttede også til de andres taler, og der var det i hvert fald ikke nogen af de ting, der var trukket højt op på listen. Men jeg har så efterfølgende fået at vide her, at både De Radikale og Enhedslisten har haft det under selve forhandlingerne så, og det er jo fint.

Når vi nu er ved den her situation, så vil vi i hvert fald fra Dansk Folkepartis side forsøge at sige, at i nogle af de pladser, af det nybyggeri, vi skal til at have i forbindelse med plejehjem, der håber jeg da på, at vi kan få plads til demente, sådan at vi kan få en her og nu-løsning, fordi vi havde gerne set fra Dansk Folkepartis side, at det her havde fået en højere prioritet.

Når Enhedslisten så bare lige skyder lidt på De Konservative om, at de ikke engang har stillet et ændringsforslag, selv om Dansk Folkeparti nu er budgetaftalepartner, så havde jeg nu hurtigt lige kunnet finde et par millioner kroner, i hvert fald lige ved at fjerne modersmålsundervisningen og så putte dem over til de demente.

Men jeg respekterer selvfølgelig den aftale, Dansk Folkeparti har indgået, og så håber vi på, at vi kan få mest muligt ud af det.

Ole Hentzen (C): Når man har hørt ordføreren Johannes Nymark, så kan man da i hvert fald blive enig om én ting: Det er den mest velbevarede hemmelighed, der er foregået siden april måned år 2002. For ifølge Johannes Nymark har det her udvalg intenst arbejdet med en demenspolitik siden april måned 2002, og det er selvfølgelig rart. Nu plejer politisk arbejde, hvor man arbejder intenst, sjældent at foregå i den dystre dunkelhed, så det vil jeg så tage med det gran af sandhed, som nu det kommer fra Socialdemokratiet.

Vi har selvfølgelig valgt at fokusere på demens, sådan som vi gjorde det allerede i ordførertalerne, og derfor har fulgt det op med et beslutningsforslag.

Jeg er ked af, at nogle føler sig stødt over, at denne hensigtserklæring, budgetpartierne har indgået ved at sige, at der skulle udarbejdes en demenspolitik, ligesom bliver løbet lidt over ende. Sådan må I

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. oktober 2002**

endelig ikke se det. Altså vi er helt enige i, at der skal laves en demenspolitik. Det er faktisk derfor, vi har lavet beslutningsforslaget. Vi strammer det måske lidt op.

Derfor synes jeg da heller ikke, man skal stemme om det. Vi ønsker selvfølgelig vores beslutningsforslag henvist til Sundhed & Omsorg, som jeg forstår siden april måned, eller i hvert fald de socialdemokratiske medlemmer siden april måned, eller i det mindste Johannes Nymark siden april måned, har arbejdet intenst med det.

Jeg er glad for den radikale opbakning om, at man allerede i mandags sådan set har haft det på dagsordenen. Jeg skal ikke sige sådan set, at det er hurtigt. Det er hurtigt ifølge budgetaftalen. Det er selvfølgelig også hurtigt i forhold til vores ændringsforslag og beslutningsforslag, som har været kendt et stykke tid. Det skal man ikke være så ked af. Vi er glade for sagen, for vi mener, den er væsentlig.

Vi vil heller ikke ligesom sige til Enhedslisten, at det der med penge ligesom skal være det altafgørende her og nu. Jeg tror, en politisk udmelding om, at man vil en demenspolitik i denne kommune, også skaber den allerbredeste enighed om at prioritere de midler for at kunne føre det ud i livet. For penge i sig selv til demenspolitik er ikke alt. Vi snakker holdninger her, og disse holdninger tror jeg vi meget langt hen ad vejen er ganske enige om.

Så vi ser frem til et frugtbart, ikke samarbejde, for vi sidder som sagt ikke i Sundheds- og Omsorgsudvalget, men vi håber at blive konsulteret og måske inviteret, hvis man holder høringer, som det er muligt ifølge styrelsesvedtægten, at kunne blive inviteret til, hvis der er fremmede høringspartnere inde, at deltage i disse forhandlinger.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Majbritt Mamsen i 2. runde ... frafalder, Johannes Nymark.

Johannes Nymark (A): Jeg forstår, det var nødvendigt for De Konservative at bringe Ole Hentzen på banen som en slags ambulancetjeneste til ordføreren. Det ændrer ikke ved det forhold, at den påståede dunkelhed ville kunne have været forvandlet til klarhed, dagens klarhed, hvis man havde ulejliget sig med alene at orientere sig i de dagsordensoversigter, som udvalget udsender.

Som sagt, der er ikke i udvalget arbejdet intenst, for det er ikke i udvalget, vi formulerer det, men vi glæder os meget til resultatet af det meget omfattende arbejde, som man i forvaltningen har haft siden april måned, og som vi fik en midtvejsstatus for, netop fordi vi er optaget af sagen, for at være sikre på, at der sker noget, og det blev vi forvisset om.

Så havde jeg egentlig troet, at De Konservative ville trække forslaget, men det ser ikke ud til at være tilfældet, og så vil vi støtte Venstres forslag om at henvise til udvalget, som jo allerede er langt med arbejdet. Denne henvisning alene for at sikre, at der ikke skal herske tvivl om vores store interesse i, at arbejdet med at formulere en demenspolitik fortsættes.

Bente Møller (Ø): Jeg er stor tilhænger af, at historieskrivningen bliver korrekt. Sundheds- og Omsorgsudvalget havde ikke punktet demenspolitik på dagsordenen i mandags foranlediget af et forslag fra Det Konservative Folkeparti. Det havde de på foranledning af et medlemsforslag stillet af Triine Schaltz fra SF for meget, meget lang tid siden.

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen det, der fører mig herop igen, er sådan set Johannes Nymark fra Socialdemokratiet.

Jeg synes, det er sådan lidt en sur og mopset tone over, at det her forslag kommer på, og jeg kunne også forstå, at det var spild af tid, at vi skulle drøfte det her i Borgerrepræsentationen. Det kan jeg da ikke forstå. Nu er punktet på, så lad os da diskutere det. Vi ved, det er noget, vi prioriterer, og vi har en god debat, og der står også lidt om det i avisen. Jeg synes da, det er udmærket, at vi får sådan en folkelig debat. Det er da så sjældent, vi har det i Borgerrepræsentationen, så jeg synes ikke, der er grund til at være sur over det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Det kan vi så rose De Konservative for med den uvidenhed, at det, der normalt foregår i udvalgene, er jo hemmeligt og lukket og har ikke pressens store opmærksomhed. Men nu er det kommet i Borgerrepræsentationen, og så har vi måske den her folkelige debat. Jeg har i hvert fald hørt nogle pip derudefra og folk, der ringer til mig, at nu må vi give den en skalle, fordi nu bliver det diskuteret. Det er da sundt. Så jeg synes ikke, man bare skal skyde alting ned og være sur over det.

Og så helt ærligt, altså Socialdemokratiet er det største parti i den her Borgerrepræsentation, og derfor er det også Socialdemokratiet, synes jeg, der bør prioritere en sådan sag, også økonomisk. Det synes jeg ikke helt, Socialdemokratiet har formået at gøre.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg vil lige gøre Ebbesen opmærksom på, at udvalgsreferater og udvalgsdagsordener bliver udsendt på internettet, 5 minutter efter at de er udkommet, så det er ikke nogen hemmelighed, hvad der foregår i udvalgene.

Lise Helweg (V): Jamen jeg vil da bare sige, at jeg synes, det er meget vigtigt for Københavns Kommune og for Københavns ældre, at vi får en demenspolitik udformet.

Det, der måske er lidt dunkelt, er jo, og det kan alle jo ikke vide, at vi har et tæt samarbejde med det, der hedder Det Rådgivende Ældreforum. Det er faktisk deres forslag, vi behandlede allerede tilbage i april måned, 4. april, tror jeg, det var, hvor de kom med forslag til konkrete aktiviteter, bl.a. på de 5 målsætninger, som man jo kom frem til sidste år, hvor målsætning nr. 12 var, at tilbuddene skal gå til bl.a. svage ældre.

Og man kan så sige, at demenspolitikken jo kommer ind under det punkt, og derfor er vi forpligtet til selvfølgelig også at tage os af demenspolitik, samtidig med at det er et stort ønske for os at udvikle en demenspolitik. Vi kan jo se, at det er godt for andre kommuner i Danmark, og selvfølgelig skal vi følge med. Vi havde da håbet på, at København havde været den første til udvikle det, men det er vi så ikke, og derfor må vi gøre noget ved det nu.

Jeg synes ikke, det gør spor, at De Konservative har sat ekstra fokus på det, fordi det vil muligvis komme ud i pressen, og det vil også vække os andre, skønt vi arbejder hårdt med det, må jeg nok sige.

Venstre og Det Radikale Venstre stillede forslag om, at sagen (med en præcisering fra C om, at demenspolitikken udarbejdes efter høring af Alzheimerforeningen og Ældrerådets Fællesudvalg samt andre beslægtede interessegrupper) henvises til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Forslaget blev godkendt.

Socialistisk Folkeparti ønskede følgende tilført protokollen:

»SF stemmer imod medlemsforslag stillet af Det Konservative Folkeparti vedrørende demenspolitik i Københavns Kommune, idet arbejdet med at udforme en demenspolitik allerede er igangsat i Sundheds- og Omsorgsudvalget og desuden er en del af budgetforliget.«

=====

24) BR 492/02. Medlemsforslag vedrørende førstehjælpskurser

(Stillet af Louise Frevert, Karin Storgaard, Carl Christian Ebbesen og Peter Skaarup (alle O)):

Borgerrepræsentationen beslutter, at samtlige medlemmer af Borgerrepræsentationen tilbydes et kursus i førstehjælp. Kurserne finansieres over Økonomiudvalgets konto til uforudsete udgifter, konto 6.51.3. Økonomiforvaltningen pålægges at tilbyde kurserne hurtigst muligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Louise Frevert (O): Jeg vil nok sige, at når man fremsætter et forslag som det her, så er det, fordi man anser det for af en vis nødvendighed. Der er jo nogle her, der ikke har været medlemmer af Borgerrepræsentationen i den sidste samling, men der har vi oplevet her i salen, at det har været nødvendigt at kunne førstehjælp. Vi har oplevet til udvalgmøder, at der har været medlemmer, der har været på grænsen til at skulle have udøvende førstehjælp.

Jeg vil nok sige, at det er en hvilken som helst borgers forpligtelse og medansvar, at man er i stand til at yde førstehjælp.

Det kan godt være, som jeg har hørt i min øresnegl, at folk ikke er særlig venligt stemt over for det her forslag, men så har jeg kun én kommentar til det, og det er: Kan I virkelig være det bekendt over for jeres medmennesker? Er I så usolidariske i denne her forsamling, at I ikke vil være i stand til at stemme for dette forslag? Det synes jeg simpelt hen er usolidarisk slaphed af højeste karat.

Jeg er dybt forarget i min grundvold over, at sagen pludselig kan tage denne dimension. Jeg synes, det er forkasteligt. Jeg har simpelt hen ikke ord for at udtrykke mine følelser ved den udemokratiske måde at opføre sig på, at I vil afvise et forslag om medmenneskelig solidaritet. Hvordan kan det lade sig gøre?

Men kære venner, under alle omstændigheder er det her peanuts. Det er peanuts, det drejer sig om. Det drejer sig om under 100.000 kr. for et kursus for samtlige medlemmer. Jeg vil bare spørge i al diskretion: Kan I undvære det, kan I være bekendt at lade være med at redde et liv for under 100.000 kr.? Hvad koster det, hvis vedkommende overhovedet overlever? 5.000-6.000 mennesker får hjertestop og er ikke i stand til at vågne op igen. De dør simpelt hen, fordi de ikke kan blive reddet af folk, der ikke kan udøve førstehjælp.

Det kan godt være, I sidder og griner, men hvor mange af jer er i virkeligheden i stand til at yde førstehjælp, når jeg falder fuldstændig opildnet om om lidt? Så vil jeg nok sige, at der vil være nogle her i forsamlingen, jeg hellere vil have ydet førstehjælp af end andre, men det kan man jo så tage på et andet tidspunkt.

Men jeg mener virkelig, at et forslag som det her behøver at få en solidarisk behandling af medlemmerne her i forsamlingen. Når man tænker på beløbets størrelse i forhold til den redning, det kan udøve, så vil jeg sige, at jeg appellerer til solidariteten, til medmenneskeligheden, til medansvaret hos her. Så derfor: Stem for forslaget!

Jens Johansen (F): Jeg prøvede at tælle, hvor mange gange den sidste ordfører holdt en ånderdrætspause i det indlæg, der blev serveret heroppefra. Det var ikke ret mange gange ... (*Afbrydelse*). Det er ikke sundt, nej. Man kan jo ende med at få brug for kunstigt åndedræt. Det ved vi godt, hvordan man skal give.

Men jeg kan godt forstå og sympatisere med Dansk Folkepartis ordførers ønske om, at vi er en af hverdagens helte, der redder menneskeliv. Det synes jeg er smukt og ædelt. Jeg synes, hun skal gøre det for egne penge, og jeg synes, at de øvrige borgerrepræsentanter, som måtte have ønsker og ambitioner af den karakter, også må gøre det for egne penge.

Jeg har noteret mig, at Dansk Folkeparti sammen med regeringen forhøjer egenbetalingen på voksenuddannelseskurser, når det ikke er en del af en fagligt kvalificerende efteruddannelse. Så synes jeg, at det i den forbindelse er dobbeltmoralisk at foreslå, at Borgerrepræsentationens medlemmer skal gå på den slags voksenuddannelseskurser ganske gratis.

Det er altså det rene pamperi, og det bryder vi os ikke om i SF. Vi synes, at vi borgerrepræsentanter har frynser nok. Det her er et forslag, som vi ser det, om endnu et frynsegode, nemlig at man bliver tilbudt et gratis kursus, som koster almindelige mennesker penge og nu endnu flere penge, efter at vi har fået den her sorte regering med ledsagelse af det sorte danske folkeparti. Det synes vi er umoralisk. Vi er dybt forargede over, at man overhovedet kan få sig selv til at stille den slags forslag.

Men motivationen, at man gerne vil være en af hverdagens helte, kan vi da godt forstå.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg kan næppe tro, at Jens Johansens ytringer her fra talerstolen kan repræsentere SF's holdning. Det virkede som en meget hård og umenneskelig indgangsvinkel til et forslag stillet af Dansk Folkeparti, som ved første øjekast må aftvinge respekt forstået på den måde, at man kan da diskutere, hvorfor i alverden ikke alle uddannelsesinstitutioner overalt i samfundet har integreret de simpleste ting omkring teknikker i forbindelse med at kunne klare de kritiske situationer, de fleste af os vil gå hen og blive udsat for.

Men se, det var den første overvejelse. Det, der så er problemet, er selvfølgelig kendskabet til Dansk Folkeparti, og med den overvejelse indsneg der sig så en eftertanke i mit lille hoved. Det var, om der muligvis kunne være tale om et pop- og paradeforslag, og det var jo ikke så rart, for det var jo det modsatte af det seriøse.

Jeg er blevet overbevist om, at det ikke er seriøst, efter at jeg har hørt forslaget blive argumenteret heroppe. Det virkede nærmest som om – undskyld, Louise Frevert – at Louise Frevert var dopet på talerstolen. Ja, jeg ved ikke, hvad man gør ved det, om man lærer på førstehjælpskurser, hvordan man griber sådan en situation an.

Hvis det havde været seriøst ment, Louise Frevert, så ville jeg selvfølgelig have foreslået, Louise Frevert, at sagen var blevet henvist til Økonomiudvalget med henblik på at vurdere, hvordan et sådant tilbud kunne implementeres for alle kommunens ansatte, herunder selvfølgelig de embedsmænd, som er til stede, og som overlever de fleste af disse borgerrepræsentanter – altså politisk. Så det er i hvert fald lige så væsentligt, at de skal have et kursus, og selvfølgelig også BR-medlemmerne.

Men nu var det altså ikke så seriøst, så derfor har jeg et alternativt forslag, jeg godt vil have lov at fremsætte. Jeg håber, at formanden kan acceptere det som et ændringsforslag. Det er altså med det udgangspunkt, at forslaget er udtryk for Dansk Folkepartis lyst til at skabe opmærksomhed om sig selv. Så vil jeg foreslå, at BR igangsætter et pilotprojekt, hvor udvalgte BR-medlemmer bliver tilbudt et sådant kursus.

Intet ville være mere naturligt end at udpege Dansk Folkepartis Gruppe, der jo udgør 7,27 pct. af forsamlingen. Hermed vil vi have fået tilvejebragt et tilstrækkelig sikkert statistisk materiale til at kunne vurdere interessen, og samtidig ville Dansk Folkepartis Gruppe være rigtig bragt i centrum.

Da vi for 14 dage siden i øvrigt skulle behandle sagen, så var det jo typisk således, at Louise Frevert ikke var til stede, hvor Peter Skaarup i øvrigt ikke er det i dag.

Så jeg er bange på borgernes vegne, men lad os nu se, hvis Dansk Folkeparti tør tage imod dette ændringsforslag om det her pilotprojekt, jeg kan jo ikke garantere for, at det bliver vedtaget. Jeg er bange for, at i denne travle forsamling, specielt blandt forslagsstillerne, ville borgerne komme til at spille mange penge, fordi folk fiser og farer frem og tilbage og overholder ikke engang de simple pligter, de har ved at passe deres arbejde her i Borgerrepræsentationen. Hvordan i alverden skulle de så gå til et førstehjælpskursus?

Men det er en udstrakt hånd til pilotprojektet, Louise Frevert.

2. næstformand (**Bente Frost**): Hvad gik ændringsforslaget ud på?

Lise Helweg (V): Jeg synes faktisk, vi godt kunne være lidt alvorligere omkring det her, fordi det er jo faktisk alvorligt.

Jeg vil for mit eget vedkommende sige, og jeg ved jo ikke, hvordan I andre har det, men jeg har faktisk i min ungdom gået på Røde Kors' førstehjælpskursus og taget et eller andet fint diplom dengang, og det betalte jeg så selv for. Senere tog jeg så det, der hedder livredderprøven, så jeg kunne dykke på 5 meter og redde nogle, der lå dernede, så det har jeg såmænd også lært. Men det kan da godt være, at man skal have en genopfriskning.

Jeg synes, vi skal tage det så alvorligt, så vi henviser forslaget til Sundheds- og Omsorgsudvalget, hvor vi så kan arbejde seriøst med det. Det synes jeg faktisk vil være en god idé.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Ole Hentzen (C): Den Konservative Gruppe har naturligvis stor sympati for Dansk Folkepartis overlevelse på længere sigt. Men vi mener, det måske er lidt for snævert at se på det i relation til et sådant almindeligt førstehjælpskursus; der kommer jo andre generationer. Man kunne forestille sig, at det også var lige så nødvendigt for borgerrepræsentanter at have et fødselsforberedende kursus af en eller anden art, hvis man nu kommer ud blandt borgere, der kom i trang til pludselig at nedkomme, mens vi var til stede.

Man burde vel egentlig også undersøge, hvor mange af borgerrepræsentanterne der egentlig kan svømme og redde et menneske af en eller anden art.

Men egentlig vil jeg mest rose Dansk Folkeparti for, at i betragtning af denne Borgerrepræsentations nuværende sammensætning, hvor vi vel egentlig må sige, at ud over disse 7 komma en eller anden procent, som er fra Dansk Folkeparti, hvis vi kigger på medlemmerne af anden etnisk oprindelse, så er det procentuelt langt, langt mere end Dansk Folkeparti. Og tænk nu på, venner, Dansk Folkeparti går i spidsen for at redde jer. Det er jo den dybere mening i Dansk Folkeparti her og nu. Dansk Folkepartis mennesker ønsker at få et overlevelseskursus til jer, sådan så hvis I kommer i nød, så vil Dansk Folkeparti gå i spidsen.

Derfor er der selvfølgelig meget sympati for Enhedslistens forslag om, at Dansk Folkepartis 4 medlemmer bliver ligesom piloter på dette overlevelsesprojekt. Det er da også en begrænset omkostning, og hvis de ikke møder frem, må vi kunne få en aftale med kursusarrangørerne om, at vi ikke skal betale gebyr, og så er det sikkert kun en halv omkostning ... (*Afbrydelse af borgmester Per Bregengaard*). Det er selvfølgelig personligt. Det er personligt relateret, det er klart ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Debatten foregår fra talerstolen.

Ole Hentzen (C): Debatten foregår herfra, borgmester Per Bregengaard, men jeg giver lige tilsagn om, at det selvfølgelig er personligt relateret, Per Bregengaard, sådan som spørgsmålet blev stillet.

Så vi vil ikke være afvisende, hvis Sundheds- og Omsorgsudvalget efter denne udvalghenvvisning munder ud i en meget stor flertalsbeslutning om at foreslå Borgerrepræsentationen at tildele disse medlemmer af Dansk Folkeparti et pilotkursus. Altså med det flotte moralske sigte, det har, synes jeg egentlig, hvis vi ligesom regner de 4 fra de 55 og regner den anden procent ud, det er en kæmpehøj procent, venner, og I må såmænd også godt trække os fire fra De Konservative fra. Det bliver kæmpeprocenter, venner.

Jeg synes egentlig, I skulle overveje det. Det er et ganske godt forslag, det er fremragende set, det er moralsk, sådan at I skal have presse på det, jeg ved ikke, hvor lang tid. Jeg er sikker på, at det er det, der har ligget bag forslaget fra samtlige medlemmer af Dansk Folkeparti.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jamen jeg kan da støtte, at sagen bliver henvist til Sundheds- og Omsorgsudvalget. Vi skal jo tage vare på borgernes sundhed. Vi ønsker et godt, langt og sundt liv for københavnernes. Det er jo naturligt, at Borgerrepræsentationen går foran, når det handler om at forplante gode vaner ud til resten af befolkningen.

Jeg vil selvfølgelig, hvis vi får det til drøftelse i udvalget, også undersøge, om ikke vi kan få det gratis, fordi jeg synes, at det må være udgangspunktet for, at vi kan komme videre med den sag.

Men som sagt, jeg hilser velkommen, at vi får det på dagsordenen i udvalget.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg mener, at når Dansk Folkeparti ønsker at hjælpe andre mennesker, så skal man afgøre det her i salen. Det skal da ikke til noget som helst Sundheds- og Omsorgsudvalg. Det kan vi selv finde ud af her.

Jeg kan sige, at for det første er gennemsnitslevealderen faldet, i hvert fald markant efter sidste valg, så jeg tror ikke, at chancen for, at nogle af os her får et eller andet ildebefindende, er særlig stor,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

medmindre jeg og Louise kommer op at diskutere på højt plan og bliver så arrige og gale på hinanden, at vi bliver helt blå i hovedet. Så kan det være, at en af os falder tilbage og slår sig.

Det er det, jeg ønsker at vide i dag for at afgøre, om jeg vil stemme for Enhedslistens ændringsforslag, idet man lægger op til, at Dansk Folkeparti skal afprøves som medlemmer for at løse det her problem for os. Det synes jeg er en god idé. Men jeg vil have sikkerhed for, at hvis jeg falder tilbage en dag og slår mig og ligger bevidstløs, så vil jeg ønske, at det kun er Louise Frevert, der kommer over og giver mig mund til mund-metode. Hvis det er tilfældet, så støtter CD forslaget.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg er altså ked af, at der er nogle enkelte medlemmer her, der ikke vil støtte vores oprindelige forslag, og specielt, når man tænker lidt på et par af medlemmernes alder her i Borgerrepræsentationen. For ikke lige at genere Ole Hentzen, så vil jeg da tage min egen gruppeformand frem i den sammenhæng.

Og så vil jeg blot opfordre endnu en gang til, at I støtter vores forslag.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi til 2. runde.

Louise Frevert (O): Allerførst vil jeg sige tak for de klare tilkendegivelser fra Radikale og Venstre. Jeg synes, det er en rigtig, rigtig god idé at få det henvist til udvalget, så det kan få en ordentlig behandling.

Jeg vil sige, for at starte i den første del af det her, at jeg ved godt, at man tror her i salen, at Dansk Folkeparti går imod positiv særbehandling. Men i visse situationer vil vi fravige dette, og det vil være, når Ben Haddou falder om. Så jeg vil personligt stå inde for, at jeg vil være den person, der giver Ben Haddou førstehjælp hele vejen igennem, hele vejen igennem vil jeg gøre det ... (*Afbrydelse*). Fordi jeg mener, at på en hvilken som helst arbejdsplads bør man selvfølgelig kunne førstehjælp.

Jeg kan godt forstå, at Jens Johansen er imod dette forslag, for det vil jo fuldstændig ødelægge hans forretning nede på Vesterbro, så det har jeg fuld forståelse for. Der er selvfølgelig en skjult dagsorden i alt. Jeg ved også godt, at der er en skjult dagsorden fra Jens Johansens side i dette tilfælde.

Men så må jeg sige, at vi får vederlag her i Borgerrepræsentationen, vi er folkevalgte, og hele kommunens personale er jo lønnet, så jeg vil godt lige have lov til at adskille de to personalegrupper, kommunens personale og så os, så derfor indgår det her jo ikke som forslag for hele kommunens personale. Men jeg synes, det ville være en rigtig, rigtig god idé, hvis SF ville fremsætte det forslag, for det ville vi selvfølgelig støtte inden for en rimelig ramme.

Så vil jeg sige til hr. Jens Johansen, at det kan godt være, jeg er sort i tøjet, men jeg er lys i sindet til forskel fra SF's ordfører på dette område.

Jeg vil til sidst sige også til De Konservative, at jeg er virkelig, virkelig glad for, at de sådan tager hånd om, hvordan vi i Dansk Folkeparti skal klare det. Jeg kan jo så forstå, at der er mange her, inkluderet hr. Ole Hentzen, som kan førstehjælp, og det vil jeg så se frem til.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, nu kommer jeg og spørger Louise Frevert: Hvorfor får vi ikke et svar på interessen for et pilotprojekt? Jeg har skrevet forslaget i øvrigt nu. Det synes jeg er rimeligt, at formanden også kan høre. Det lyder sådan:

»Der gives mulighed for, at Dansk Folkepartis Gruppe indgår i et pilotprojekt med henblik på at undersøge interessen blandt BR-medlemmerne for at dygtiggøre sig i førstehjælp. Finansieringen finder sted selvfølgelig over kursuskontoen, som er i BR-sekretariatet.«

Så der er slet ingen grund til at tage de andre kasser og kontonumre. Der er midler til rådighed i BR-sekretariatet.

Det her forslag vil jeg gerne aflevere. Da Louise Frevert ikke har sagt, det var en dårlig idé, så må jeg opfatte det som en positiv tilkendegivelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Jens Johansen (F): Jeg ved ikke, om Dansk Folkepartis ordfører er farveblind. Jeg er næsten ved at tro det. Jeg hørte hende heroppe påstå, at hun var sort i tøjet og lys i sindet i modsætning til SF's ordfører. Det forstår jeg ikke rigtig. Jeg er sort i tøjet også og bestemt også lys i sindet, og jeg er også sort både i hverdagstøjet og i arbejdstøjet. Det er mere end hvad Louise Frevert kan bryste sig af ... eller, nej, det er længere nede, ikke, det er maven, ja.

SF kan ikke støtte en udvalghenvvisning, hverken til Økonomiudvalget eller til Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det er klart, hvad det her forslag går ud på; vi er også klar til at tage stilling til det, vi kan ikke støtte det. Jeg har angivet begrundelserne før. Vi synes, det er det rene pamperi. Hvis Louise Frevert eller andre ønsker at deltage i førstehjælpskurser, så kan de tilmelde sig, ligesom alle andre mennesker kan. Sådan er det.

Jeg ved ikke, om det er særlig livsfarligt at være borgerrepræsentant. Der er jo da ikke i den tid, jeg har været her, nogen, der er døde af det endnu. Vi har haft en læge siddende her, som kunne hjælpe i en situation, da der var en, der havde problemer ja, men sådan er det.

Louise Frevert påstår, at jeg skulle have en personlig egeninteresse. Jeg drøftede lige med min gruppeformand. Han finder det ikke nødvendigt at komme herop og bekræfte, at det er SF's Gruppens synspunkter, jeg her fremfører. Jeg har ikke nogen forretning, som vil lide tab ved, at Louise Frevert sendes på førstehjælpskursus.

Jeg må konstatere, at Louise Frevert efter at have flyttet opmærksomheden ind på Slotsholmen fra Vesterbro ikke har fulgt med i udviklingen og ikke har set, at den ændring, der er sket på Vesterbro af befolkningen, betyder, at der faktisk ikke er så mange dødsfald, som der har været tidligere. De gamle vesterbroere er døde for 20 år siden, Louise Frevert. I dag fødes der flere, end der dør. Fødselstallet er faktisk fordoblet. Det tror jeg, vi hørte lidt om i en drøftelse her tidligere i aften.

Så har jeg ikke rigtig forstået Ole Hentzens forslag, men det kan jo være, Ole Hentzen kan forklare det for mig, eller var det ikke et selvstændigt forslag, at Dansk Folkepartis Gruppe skal på pilotkursus. Fordi så ser jeg for mig Dansk Folkepartis Gruppe gribe flygtningene og så selv flyve dem ned og smide dem ud med faldskærm. Det må vel være formålet med et sådant pilotkursus. Det forslag kan vi bestemt ikke støtte.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø:** Oven på denne her debat, som jo virkelig er præget af både ånd og vid og fantasi, det er jo helt vidunderligt, så er jeg jo helt ked af at stå her og fortælle, hvorfor jeg egentlig synes, det kunne være en god idé, at sagen blev henvist til Sundheds- og Omsorgsudvalget, for jeg har egentlig nogle grunde til det.

Under mit korte besøg i Folketinget var det faktisk sådan, at Folketingets Sundhedsudvalg og suppleanter osv. blev tilbudt et førstehjælpskursus, og det var af Hjerteforeningen. Det var der flere grunde til. Selvfølgelig var den primære grund ikke, at vi skulle hjælpe hinanden i Folketinget, men det var, at der er mange, mange mennesker, der kan blive skånet for en hjerneskode, hvis den danske befolkning havde et meget større kendskab til førstehjælpskurser.

Så mente Hjerteforeningen, at hvis folketingsmedlemmerne gik foran i denne sag og også var ambassadører i denne sag – det er også derfor, jeg står her nu, nu er jeg ambassadør for den gode sag, der handler om, at den danske befolkning skal kunne førstehjælp – så ville vi være i stand til at redde liv, men også at redde mange mennesker fra en hjerneskode.

Derfor synes jeg godt, at vi kunne diskutere denne sag lidt mere indgående i Sundheds- og Omsorgsudvalget og finde ud af, hvad vi i givet fald kan bruge sådan et initiativ til også rent folkeoplysningsmæssigt. For jeg er helt sikker på, at det er meget, meget vigtigt, at vi alle sammen har kendskab til, hvordan vi skal hjælpe et menneske, som pludselig er faldet om på grund af hjertestop eller er kommet ud i en ulykke. Det ved heller ikke vi.

Så som sagt, jeg anbefaler, at sagen bliver henvist, og så vil vi prøve at få arbejdet videre med den og komme tilbage her og finde ud af, hvad vi kan gøre alle sammen tilsammen i denne sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg undskylder over for borgmesteren den uro, der er, og vil endnu en gang indskærpe, at der skal være ro i salen.

Så er det 3. runde.

Louise Frevert (O): Jeg har ikke helt forstået, nogle vil selvfølgelig sige, at jeg ikke er forpligtet ud over mine evner, men jeg har ikke helt forstået, hvad indholdet i pilotprojektet går ud på.

Jeg vil gerne have at vide, om det drejer sig om et spørgeskema fysisk et eller andet, eller hvad forslagsstillerne egentlig har tænkt sig. Fordi hvis det drejer sig om at afsøge, hvem der har et førstehjælpkursus af en længere varighed osv., osv., synes vi faktisk, det er en rigtig god idé, for jeg tror, vi kan komme rigtigt rundt i krogene med det her.

Så vil jeg her på falderebet tilkendegive en tak for den positive modtagelse af vores forslag til Venstres ordfører, til De Radikale, der faktisk har fattet pointen og seriøsiteten i det.

Man kan jo ikke forstå I andre, som faktisk ikke har forstået noget som helst af det her. Nogle taler om, at man selv skal betale det osv. I har stadig væk ikke forstået i denne forsamling nødvendigheden af at kunne førstehjælp på sin arbejdsplads, og det her er altså en deltidsarbejdsplads.

På almindelige, ordentlige arbejdspladser tilbyder arbejdsgiveren førstehjælpkursus, men her er vi vore egne arbejdsgivere på det nærmeste; derfor må vi selv bevilge os et førstehjælpkursus. Det kan man få ad forskellige veje, det kunne jeg holde et længere foredrag om.

Men jeg vil bare sige, at hvis I ikke kan stemme for vores forslag, så er I frygtelig ansvarsløse.

Jens Kjær Christensen (Ø): Hvis nu Louise Frevert havde lyttet efter under mit første indlæg, men jeg så jo, at hun var travlt beskæftiget med at snakke med nogle andre, ville hun have hørt, at jeg startede med at forklare, hvor fornuftigt for så vidt indholdet var, især hvis vi udbredte det til hele kommunen. Tak.

Vi har ikke sat spørgsmålstejn ved, at det er en vigtig situation at befinde sig i, at man kan gøre noget, og den slags situationer opstår. Vi vil gerne have f.eks. i folkeskolen også i afsluttende klasser, at det var en del af pensummet for så vidt.

Men tilbage til sagen. Der blev stillet et spørgsmål, og det vil jeg svare på: Hvad handler pilotprojektet om? Pilotprojektet handler hverken om at flyve, altså måske i åndelig forstand selvfølgelig, men ikke fysisk at flyve. Det handler heller ikke om at udfylde spørgeskemaer om, hvad man har gjort tidligere i sit liv. Det handler om at gå på et førstehjælpkursus, selvfølgelig.

Ud fra selvfølgelig den statistik, der danner sig, når Dansk Folkepartis Gruppe er i dette sving, så vil vi kunne vurdere bagefter, om der er interesse, om vi skal bruge borgernes penge yderligere på det. Det var det, der var ideen. Pengene er i øvrigt anvist.

Jeg vil så sige til Inger Marie Bruun-Vierø, at til den drejning, som Inger Marie Bruun-Vierø tager heroppe, skal man ikke benytte dette forslag. Dette forslag handler kun om den her lille sal, og der må jeg bare anbefale Inger Marie Bruun-Vierø eller andre at bruge initiativretten. Det er jo en helt anden type sag, der skal rejses, for det er jo principielt til alle ansatte i denne kommune, der burde gives et tilbud. Men det kan man ikke lave ændringsforslag om ud fra det her småt papir. Så jeg vil anbefale Inger Marie Bruun-Vierø at stille forslag, hvad hun jo magter ligesom alle andre i udvalget, og tage den diskussion op.

Vi ønsker ikke at henvise denne sag for at gøre det endnu mere forvirret. Vi ønsker at få det afgjort i aften med Dansk Folkeparti.

2. næstformand (**Bente Frost**): Det ser ikke ud til, at der er flere, der har bedt om ordet, så vi går til afstemning.

Jeg vil lige sige til Jens Kjær Christensen, at jeg mener da, at alle kommunens ansatte får et tilbud om gratis førstehjælpkursus ... (*Jens Kjær Christensen*: Det er ikke det, det handler om). Nå, o.k.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Venstre stillede forslag om at henvise sagen til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"Der gives mulighed for, at Dansk Folkepartis gruppe indgår i et pilotprojekt med henblik på at undersøge interessen for, at Borgerrepræsentationens medlemmer dygtiggør sig i førstehjælp. Kurset finansieres over kursuskontoen i Borgerrepræsentationens Sekretariat."

Venstres forslag blev forkastet med 29 stemmer imod 22.

For stemte V, B, O og C.

Imod stemte A, F, Ø og D.

Enhedslistens ændringsforslag blev godkendt med 26 stemmer imod 20.

For stemte 4 medlemmer af A (Jakob Hougaard, Joan Jensen, Finn Rudaizky og Hamid El Mousti), V, 1 medlem af B (Tanwir Ahmad), Ø, O og C.

Imod stemte A med undtagelse af 4 medlemmer (Jakob Hougaard, Joan Jensen, Finn Rudaizky og Hamid El Mousti), F, 1 medlem af B (Inger Marie Bruun-Vierø) og D.

Det således ændrede medlemsforslag var dermed godkendt.

=====

25) BR 525/02. Medlemsforslag om tilsyn med privatskoler

(Stillet af Per Bregengaard (Ø), Louise Frevert (O), Majbritt Mamsen (C), Pia Allerslev (V), Heidi Vang (V), Tanwir Ahmed (B), Anna Saakwa (A), Jakob Hougaard (A), Jesper Christensen (A), Charlotte Wieth-Klitgaard (F) og Trine Schaltz (F)):

Borgerrepræsentationen retter henvendelse til Undervisningsministeriet om et generelt statsligt tilsyn med privatskoler.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg tror, det her forslag er af en noget anden karakter, idet det nok vil kunne samle salen og få dækning i Borgerrepræsentationen.

Man kan sige, at forældre jo altid har et ansvar for deres børns undervisning, og især gælder det nok for de forældre, der har valgt friskoler og private grundskoler. Vi synes, det er vigtigt, at man der har en tilsynsforpligtelse, som svarer til skolebestyrelsernes i folkeskolen.

Men det er også vigtigt, at samfundet har en opgave på samme måde, som der er et obligatorisk offentligt tilsyn, når forældre påtager sig undervisningen af deres egne børn. Det er vigtigt, at samfundet har et ansvar for, at barnet modtager en god og tilstrækkelig undervisning, da det er af afgørende betydning for dets menneskelige og faglige udvikling og dets evne til at klare sig i et godt liv som voksen.

Louise Frevert (O): Hvor er det dog dejligt. Man kan glædes mange gange, når alle partier på tværs af politisk habitus kan blive enige om en sag. Dette blot for at tilkendegive, at i mange tilfælde er Dansk Folkeparti og Enhedslisten jo slet ikke så langt fra hinanden.

Vi har igennem hele det sidste år i Folketinget været enige om, at der var én ting, der skulle gøres, og det var, at der skulle foretages statsligt tilsyn med friskolerne, og det skulle være 2 gange om året. Det er derfor, vi varmt kan tilslutte os dette initiativ fra borgmesterens side.

Jeg skal dog tilføje, at i Folketinget vil jeg om 3 uger fremsætte et forslag om statsligt tilsyn, og jeg håber, det vil være noget, der kan gå hånd i hånd med det forslag, som også vil komme her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. oktober 2002

Indstillingen blev godkendt.

=====

26) BR 523/02. Røkeri i udvalg

Godkendelse af, at Hellen Hedemann (F) udtræder af Lokalnævnet for Københavns Politikreds, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Frank Hedegaard (F) indtræder som nyt medlem af nævnet.

Indstillingen blev godkendt.

=====

27) BR 524/02. Midlertidige valg

Meddelelse fra den Radikale gruppe om at Henrik Morgen indtræder som midlertidigt medlem af Kultur- og Fritidsudvalget, Valgudvalget, Arrangementsudvalget vedrørende EU-formandskabet, Udvalget om Demokrati- og Serviceudvikling, bestyrelsen for Københavns Kulturfond, bestyrelsen for Ny Carlsberg Glyptoteket, bestyrelsen for Biblioteksforeningen for Storkøbenhavn, samt at Henrik Morgen indtræder som midlertidig suppleant for Manu Sareen i Folkeoplysningsudvalget, i forbindelse med Klaus Bondams fravær i perioden fra den 27. september 2002 og indtil videre. Det er hermed forudsat, at suppleanterne for Klaus Bondam i Copenhagen Capacity, Københavns Kommunes Erhvervsråd, Teaterudvalget i HUR og bestyrelsen for Øresundskomiteén varetager disse hverv i fraværperioden.

Indstillingen blev godkendt.

=====

Dørene blev lukket kl. 20.13

Disse sager behandlede for lukkede døre:

28) BR 509/02. Salg af vejareal

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

29) BR 515/02. Bygningsrenovering

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Mødet sluttede kl. 20.15

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 3. oktober 2002
